

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

Kaina 50 c.

ANTRADIENIS - TUESDAY, KOVO - MARCH 21, 2006

Vol. XCVII Nr. 55

Rinkimai atskleidė režimo baimę

Rinkimų dieną prie Baltarusijos ambasados Vilniuje vyko protestai.

Roko Medonio (ELTA) nuotr.

Vilnius, kovo 20 d. (BNS) — Baltarusijos prezidento rinkimai atskleidė Aleksandr Lukašenka valdžios režimo didžiulę baimę bei drauge — Baltarusijos opozicijos

stiprėjimą. Tai pirmadienį Seime vykusioje apskritojo stalo diskusijoje „Baltarusijos prezidento rinkimų rezultatai ir porinkiminė strategija“ sakė Seimo užsienio reikalų komite-

Politikai: V. Uspaskichu turi domėtis teisėsauga

Vilnius, kovo 20 d. (BNS) — Tiek Seimo valdančiųjų — socialdemokratų seniūnas Juozas Olekas, tiek opozicijos vadovas Andrius Kubilius mano, kad teisėtvarkininkai turi domėtis, iš kur paprastas verslininkas Viktoras Uspaskichas gauna valstybės paslaptį sudarančią informaciją apie „Mažeikių naftos“ pirkimą ir kodėl ja naudojasi.

„Socialdemokratai savo šeštadienį išplatintame pareiškime teisingai kritikuoja V. Uspaskichą už jo norus kištis į „Mažeikių naftos“ privatizavimą. Iš to galima spėti, kad V. Uspaskichas neteisėtai disponuoja

informacija, kuri yra valstybės paslaptis“, — per pirmadienį surengtą spaudos konferenciją sakė A. Kubilius.

Tai aiškintis ketina ir Valstybės saugumo departamentas (VSD). Jo vadovas Alvydas Pocius, paklaustas, ar pareigūnams nekilo įtarimų dėl V. Uspaskicho turimos informacijos, sakė: „mes tuo domėsime“.

A. Kubilius mano, kad Lietuvos specialiosios tarnybos turėtų susidomėti, iš kur pas Darbo partijos vadovą, dabar tik verslininką, V. Uspaskichą atsiranda tokio pobūdžio informacija.

Prasidėjo A. M. Dailidės teismas

Vilnius, kovo 20 d. (BNS) — Vilniaus apygardos teismas pirmadienį pradėjo nagrinėti Antrojo pasaulinio karo metu padarytų nusikaltimų prieš žydus bylą.

Šioje byloje Lietuvos pilietis Algimantas Mykolas Dailidė įtariamas dalyvavęs nusikaltimuose prieš žydus per Antrąjį pasaulinį karą nacių okupuotoje Lietuvoje.

Prokurorui perskaičius kaltinamąjį aktą A. M. Dailidė, kuriam neseniai sukako 85 metai, kaltas neprisipažino. Kaltinamasis į teismo procesą atvyko iš Vokietijos.

1941-1944-aisiais A. M. Dailidė buvo naciams pavaldžios represinės struktūros — Lietuvos saugumo po-

A. M. Dailidė
Broniaus Talaikio (ELTA) nuotr.

licijos — Vilniaus apygardos skyriaus valdininkas.

Kaltinamajame akte rašoma, Nukelta į 6 psl.

to pirmininkas, Seimo narys Justinas Karosas.

Ieškos demokratiškų pokyčių

Anot jo, sekmadienį vykę rinkimai Baltarusijoje taip pat atskleidė šios šalies politinę diferenciaciją bei poreikį ieškoti naujų demokratijos Baltarusijoje diegimo ir paramos būdų, nes ligšioliniai, anot J. Karoso, buvo nepakankami.

Diskusijoje kalbėjęs Europos Parlamento (EP) narys Vytautas Landsbergis pabrėžė būtinybę Europos Sąjungai laikytis vieningos pozicijos Baltarusijos atžvilgiu, smerkiant A. Lukašenka režimą, nes iki šiol, anot parlamentaro būta ir svyravimų, ir abejonių bei bandymų skaldyti ES Baltarusijos klausimais.

Neverta vadinti rinkimais

„Man nesinorėtų matyti, kad ES skaldymas su baltarusišku kirveliu prasideda nuo Lietuvos, todėl kviečiu Lietuvos kolegas laikytis

kuo didesnio vieningumo“, — kalbėjo V. Landsbergis.

Jis taip pat ragino nevadinti sekmadienį vykusio balsavimo rinkimais, nes rinkimai reiškia galimybę pasirinkti, o tokios galimybės Baltarusijoje sekmadienį nebuvo.

Baltarusijoje rinkimus stebėjęs Liberalų sąjūdžio pirmininkas Seimo narys Petras Auštrevičius sakė, jog rimtų abejonių sukėlė daugelis rinkimų organizavimo detalių.

Nukelta į 7 psl.

Šiame numeryje:

Alkoholio ir narkotikų trauka.

O kada baigsis?

Sąmoningai daromos klaidos.

Judo evangelija.

Lietuvių kalbos kertelė.

Slegia rūpestis dėl gimtosios kalbos.

Mūsų daržai ir darželiai.

Lietuvių telkiniai.

Dramaturgo K. Ostrausko sukaktis.

Nepriklausomybės

šventė Vašingtone.

Valiutų santykis

1 USD — 2.833 LT

1 EUR — 3.452 LT

Lietuvoje svečiuojasi Belgijos valdovai

Vilnius, kovo 20 d. (BNS) — Belgijos karaliaus Alberto II ir karalienės Paolos vizitas Lietuvoje prasidėjo nuo oficialios pasitikimo ceremonijos Prezidentūroje ir apsiikeitimo valstybiniais ordinais bei dovanomis.

Pirmadienį popietį į Vilnių specialiu skrydžiu atskridusius Belgijos monarchus Prezidentūros Didžiamame kieme pasitiko prezidentas Valdas Adamkus su žmona Alma.

Po oficialios sutikimo ceremonijos Prezidentūroje įvyko karaliaus ir karalienės susitikimas su pirmąja Lietuvos pora, kurio pradžioje buvo pasikeista dovanomis.

Už nuopelnus plėtojant Lietuvos ir Belgijos tarpvalstybinius ryšius bei aktyvią veiklą padedant Lietuvai integruotis į euroatlantines struktūras ir stiprinant abiejų šalių draugystę bei bendradarbiavimą karalius Albert II buvo apdovanotas Vytauto Didžiojo ordinu su aukso grandine, karalienė Paola — to paties ordino Didžiuoju kryžiumi.

Beje, prieskario Lietuvos apdovanojimu — Vyčio Kryžiaus 1-ojo laipsnio ordinu — buvo apdovanotas karaliaus Albert II senelis Albert I, valdęs 1909-1934 metais.

Prezidentas V. Adamkus buvo apdovanotas Leopold I Didžiuoju kryžiumi, A. Adamkienė — Karūnos Didžiuoju kryžiumi.

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 03-20-06

March 21, 2006
*****ORIGIN MIXED ADC 604
368 P7 GRATS 020106
THE LIBRARY OF CONGRESS
EUROPEAN READING ROOM
SERIALS DIVISION
WASHINGTON DC 20540-4830
PERIODICALS

UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629

TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

SVEIKATOS KLAUSIMAI

ALKOHOLIO IR
NARKOTIKŲ TRAUKA

DR. JUSTINAS PIKŪNAS

Klauskime, kodėl narkotikai plinta tarp jaunimo, kodėl jų trauką jaučia vis jaunesni paaugliai, net ir vaikai? Kodėl taip norima svaigintis iki „galvos pametimo“ ir save nuodyti vis įvairesniais būdais? Labai dažnai narkotikų trauką iššaukia ankstyvesnės priklausomybės alkoholiui, nikotinui, marihuanai, seksui. Daugiau ar mažiau visi jie svaigina ir teikia malonumą. Juos dažnai bevariojant malonumas silpnėja — verčia didinti jų kiekį. Net ir lytinis „žvakės uždegimas“ neįvyksta be stipriai veikiančios abipusės meilės arba per anksti įsivėlus į seksą su daugeliu partnerių. Taip pasiekama tolerancija adiktivai medžiagai. Didėjanti jėga, verčianti narkotikus vartoti vis dažniau ir vis didesniu kiekiu, yra vadinama adiktivumu (lot. addictio) arba priklausomumu. Pvz.: dažnas cigarečių rūkymas po kelių mėnesių laiko tampa adiktiviu maždaug 85–90 proc. jaunimo, panašiai kaip ir heroinas. Kartais heroinas ar metamfetaminas prikimba pirmą kartą jį panaudojus. Asmuo pajunta — „Aš be jo negalėsiu gyventi“.

Alkoholis yra adiktivus apie 15–20 proc. asmenų; kitiems jis tėra įsisavintas labai kenksmingai svaiginimosi ir malonumo įprotis. Ne-adiktiviems asmenims alkoholinių gėrimų trauka kaip įprotis pamažu stiprėja vis dažniau ar daugiau išgeriant, ir pasigeriant. Todėl daug geriantieji piktnaudžiauja alkoholiu: jie galėtų mažai gerti ar visai negerti, bet geria daug, dažnai iki jūdėsio, proto ir atminties netekimo. Dėl tolerancijos veikimo norint pasiekti tą patį efektą, būtina išgerti vis didesnį kiekį. Vis tik gan didelė dalis geriančiųjų pasiekia juos patenkintą kiekį ir jų daugiau gerti neįprašys. Jiems pokylio džiaugsmas pasiekia viršūnę išgerus 3 ar 4 stiklius, todėl kai kas jų atsiprašo ir išgertuves apleidžia. Kiti nors ir nėra alkoholikai geria tol, kol visi buteliai lieka tušti. Alkoholizmo stadijai prasidėjus, vyrauja du gėrimo būdai: geriama kasdien, vakarais daugiau, rytais mažiau (nebent neįmanoma alkoholio ar ką nors su alkoholio priemaišomis gauti), arba retesniais atvejais geriama dideliais kiekiais paprastai po dvi, kartais net ir tris dienas, tuomet išsiblaivoma ir visai negerinama apie dvi savaites.

Jei retai geriantis asmuo išgeria

apie 30 g degtinės, jis jaučiasi išgėręs, jo nuotaika pagerėja, savęs vertinimas pakyla, jis pasidaro kalbus, ir to pakanka — praranda norą daugiau išgerti. Be reikalo tokie asmenys yra dažnai kviečiami „dar po vieną“ išgerti. Tuo tarpu dažnai geriantiam reikia bent du kartus tiek išgerti, kad pajustų alkoholio teikiamą atsipalaidavimą bei norą bendrauti ir toliau gerti. Adiktivumo galimybė didėja pradedant gerti ankstyvame amžiuje, todėl yra itin svarbu nesudaryti progų paaugliams bandyti bet kokio stiprumo alkoholinius gėrimus.

Mažai geriantiems patartina rečiau ir mažiau gerti ir vis tik kaskart jausti išgėrimo malonumą metų metais, negu pasiduoti giminių ar draugų įtakai ir galop prarasti savikontrolę. Deja, Lietuvoje vaisės be alkoholinių gėrimų ir pakartotinių siūlymų yra retas šeimos, giminių, ar draugų pobūvis. Taip pat nesudaro galimybės norintiems gerti vien nealkoholinius gėrimus.

Yra daug kitų medžiagų, valgių ir gėrimų bei elgsenos polinkių, kurie gali tapti nesuvaldomai patraukliais. Kofeinai, cukrus, lošimas pinigais, loterijos, tarpylinės draugystės taip pat pasiekia ir toleranciją, ir adiktivumą, paprastai žymiai žemesniu laipsniu negu nikotinas, heroinas ar kiti narkotikai. Šie lengvai pavergia juos bandančius asmenis ir dažnai sukuria „velniavą“ namuose, kartais ir vienminčių susibūrimuose...

Kokios priežastys verčia lietuvius tiek daug gerti? Jų yra daug. Visų pirma daug gerė mūsų seneliai, dar daugiau mūsų tėvai, taigi nūdienos vaikai ir jaunimas nesąmoningai juos seka ir pradeda gerti anksčiau negu subręsta jų smegenys. Taip karta po kartos įsisuka į tarsi užburtą ratą, kuris įtraukia vis daugiau ir vis jaunesnių aukų. Geriama, kai norima atsipalaiduoti nuo rūpesčių, nerimo ir emocinės įtampos, kai norima labiau pasitikėti savimi, kai norima atsipalaiduoti nuo nuoskaudų ir skausmų; taip pat kai norima keršyti, vogti, įsivelti į sunkius nusikaltimus. Taip pat tai yra būdas numalšinti nevisavertiškumą ir socialinio baimingumo jausmus. Ankstyvame amžiuje gėrimas stipriai žaloja smegenis; pakerta aukštųjų protinių galių vystymąsi bei talentų plėtrą ir tuo pačiu užgnaužia geros ateities perspektyvas.

Jeigu moterys žymiai atsilieka nuo vyrų, tai gal todėl, kad jų senelės per kartų kartas visai negėrė arba gerė retomis progomis ir labai mažai, o motinos jau padaugino išgėrimus, todėl mūsų merginoms nėra lengva išlikti visiškai blaivoms, ypač kai daug kartų siūloma ir jų draugai geria,

Dr. Dalia Matijoškienė

Dalios patarimai

Kasdieniška, bet nepaprasta

Aną kartą kalbėjomės apie riebią odą, o šiandien noriu jus supažindinti su mišriu odos tipu. Turbūt suprantate, kad tai oda, kurią sudaro sausos ir riebios odos elementai, ir moterys dažnai skundžiasi, kad turi tokią veido odą. Ji nemėgsta būti plaunama muilu arba kokiais plovikliais, nes riebus jos ploteliai blogai išsivalo, o sausa oda, kuri būdinga paakiams, skruostams, smilkiniams, ima šerpetoti. Ką daryti, kad ir tokia oda būtų graži ir lygi?

Mišriai odai tinka garų vonelė su citrina

Pusę citrinos užpilkite dviem litrais vandens ir užvirinkite. Prieš garindamas veidą, paakių, skruostų ir smilkinų odą patepkite riebiu kremu. Garinkite apie 10 minučių. Po to galite naudoti bet kurį jūsų mėgstamą šveitiklį, kuriuos aprašiau patarimuose praėjusį kartą.

Mišriai odai tinka tokios kaukės:

Valanti mielių kaukė, kuri gerai išvalo inkštirus riebiose odos vietose, o sausos odos plotelius pamaitina. Ji paruošiama taip:

Du arbatinius šaukštelių mielių sumaišykite su trim arbatiniais šaukšteliais trijų procentų vandenilio peroksido. Gautą košelę tepkite ant veido plonu sluoksniu, o riebesnėse vietose įtrinkite į odą. Laikykite 10–15 minučių. Tuomet kaukę nuvalykite vatos gumulėliu, pa-

linksminasi. Jos žymiai viršija savo motinas — yra merginų ir moterų, kurios bando lygintis su vyrais, nepaisant, kad alkoholis padaro joms žymiai daugiau žalos. Buvusio LR Seimo deka prieš kelerius metus labai sumažėjo alkoholinių gėrimų apribojimai — beveik visur ir beveik bet kokių laikų juos galima pirkti, beveik visur juos galima gerti. Deja, prezidentas nevetavo alkoholi išlaisvinančio įstatymo „pataisų“. Todėl nenuostabu, kad išgeriama vis daugiau, o visai tautai daroma žala didėja beveik geometriškai.

Naujai sudaryta Nacionalinė alkoholio ir tabako kontrolės koalicija, jeigu ji greitai stiprins savo veiklą, galės reikšmingai padėti mažinti besaikį alkoholio ir cigarečių vartojimą. Laikas kurti ir didinti nerūkymo ir negėrimo zonas. Apribojimai būtini, nes kuriasi įvaizdis, kad Lietuva yra alkoholiku, nusikaltėlių ir savižudžių kraštas, kuriame vyrauja korupcija, smurtas ir žiaurūs nusikaltimai. Taip, mūsų tauta nuodijasi alkoholiu, bet taip pat siaubingai dideliu raminančių ir migdomųjų bei kitų vaistų vartojimu, todėl nesistebėtina, kad „populiareja“ daugelio rūšių kvaišalai — nuodijamasi ir jais. Dar blogiau, geriama ir neišsiblaivius vartojami vaistai — efektas gali daugiau negu padvigubėti; taip darant ir orientacijai susilpnėjus, galima nusinuodyti. Nyksta keliai ir takeliai į blaivybę ir į proto veikimo viršūnes — keliaujama tarsi mašina per blogai išartus laukus ir miškus — neatrandama geresnių kelių.

mirkytu juodos arbatos nuovire.

Stimuliuojanti kraujataką, tonizuojanti ir sutraukianti poras kaukė. Pagaminti paimkite vieną kiaušinio baltymą, šaukštelį lieso pieno, šaukštelį medaus ir pusę šaukštelio aliejaus. Viską sumaišykite. Tuo mišiniu ištepkite šviesią veido ir kaklo odą, palaikykite 15–20 minučių. Po to nuplaukite drungnu vandeniu.

Kaip pagal plaukų ir odos spalvą nustatyti jautrumą ultravioletiniams spinduliams

Jei plaukai šviesūs iki rausvumo, oda blyški, šlakuota, ji yra labai jautri, niekada gražiai neįdega, o nudegus (atsiranda pūslės, išbėrimai).

Jei plaukai šviesūs, oda blyški, kartais strazdanota, ji prastai įdega, dažniausiai nudega iki raudonumo.

Jei plaukai rusvi iki kaštoninės spalvos, oda dar netamsi, ji mažai jautri, švelniai įdega, retai nudega.

Jei plaukai tamsūs ir oda tamsi, ji nejautri, įdega greitai ir stipriai, beveik niekada nenudega.

Kitą kartą pasikalbėsime apie odos šveitiklius ir aliejų odai, kuriuos galite pasigaminti pačios.

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$120.00.

Foreign countries \$135.

Postmaster: Send address changes to

**Draugas — 4545 W. 63rd Street,
Chicago, IL 60629-5589.**

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

Draugo prenumerata yra mokama iš anksto.

JAV

Metams \$120.00 • 1/2 metų \$65.00

• 3 mėn. \$45.00

Kanadoje ir kitur (USD)

Metams \$135.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$60.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

Metams \$70.00 • 1/2 metų \$53.00

• 3 mėn. \$35.00

Kanadoje ir kitur (USD)

Metams \$80.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$40.00

Užsakant į Lietuvą:

Oro paštu

Metams \$600.00 • 1/2 metų \$300.00

Reguliariu paštu

Metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

Tik šeštadienio laida oro paštu

Metams \$190.00 • 1/2 metų \$100.00

Tik šeštadienio laida reguliariu paštu

Metams \$68.00

Vyriausia redaktorė — Danutė Bindokienė

redakcija@draugas.org

Administratorius — Vytas Paškus

administracija@draugas.org

Moderatorius — kun. Viktoras Rimšelis

• Administracija dirba kasdien,

nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija dirba kasdien,

nuo 8:30 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija už skelbimų turinį neatsako.

Skelbimų kainos atsiunčiamos,

gavus prašymą, ką nors skelbti.

• Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra.

Nenaudotų straipsnių nesaugo.

Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El-paštas:

rastine@draugas.org

skelbimai@draugas.org

SĄMONINGAI DAROMOS KLAIDOS

VYTAUTAS VISOCKAS

Gerokai daugiau nei penkiasdešimt metų Lietuvos istoriją rašė Josifas Džiugašvilis. Pastarojo nepriklausomybės laikotarpio Lietuvos istoriją parašė Zorabas Džavachšvilis. Sparnuotu pavadinimu: „Angelo sargo skrydis“. Jau išleisti du tomai, bus išleistas ir trečias. Tikriausiai girdejęte, gal net ištraukas laikraščiuose skaitėte apie šį „skrydį“. Pasak policijos generalinio komisaro Vytautas Grigaravičiaus, išpūdingas „skrydis“: „Knygoje pateikti žmonių prisiminimai apie to laiko (1988–1990 ir 1991–1992, mano pastaba) įvykius. Į juos pažvelgta policijos akimis. Jo gero, pirmą kartą, remiantis policijos dokumentais, pasakyta tiesa apie vadinamąjį bananų balių“.

Ką čia bepradėsi! Nebent tai, kad šitai „tiesa“ įžanginį žodį parašė jis pats — populiariusis policijos generalinis komisaras. Nebent nenuoširdų sakinių, kurių radau ne knygoje, o internete: „Policijos departamentas atsiprašo visų, kurie po šios knygos pasirodymo jaučiasi įžeisti ar neįvertinti, todėl būsim tik dėkingi skaitytojams, galintiems pataisyti, papildyti Lietuvos policijos metraščių jų turimais dokumentais ir atsiminimais“.

„Kai žmogus nesupranta, už ką turi atsiprašyti, sunku vertinti tokius atsiprašymus, suvokiant Lietuvos istoriją iš nepriklausomybės, valstybingumo pozicijų“, — reagavo istorikas Arvydas Anušauskas.

Policijos departamentas atsiprašo už „tiesą“, pasakytą apie „vadinamąjį bananų balių“? Tai taip ciniška ir įžūlu, kad trūksta žodžių. Reikia atsikvošėti. Gal dėl to kol kas dar niekas nepasakė žodžių, kurie bent kiek atsvėrė tą, sakyčiau, politinį nusikaltimą. Kas užstos ne tiek Lietuvos laisvės lygos badavusius aktyvistus ir tą 1988-ųjų rugsėjo 28-ąją į Gedimino aikštę juos palaikyti suplūdusius žmones — kas užstos Laisvę? Tinkamesnio žodžio nerandu. Nesizeminkime prieš kažkokį Z. Džavachšvilį, kuriam „nusišvilpt“, ką sako Seimo narys, tuometinis Laisvės lygos narys Vytautas Bogušis, neįrodinėkime, kad buvo ne taip, kaip parašyta toje klastotųjų knygoje, jie puikiai tą žino. Beje, ta knyga ne tiek Z. Džavachšvilio, kiek tų, kurie plėšė mūsų vėliavas, kurie trėmė ir žudė, kuriems mes, Laisvės mitingų dalyviai, buvome tik provokatoriai ir chuliganai.

Kažkas panašaus dabar vyksta visai netoli mūsų, kaimyninėje Baltarusijoje. Mes užstojame bananais pliekiamus, kojomis spardomus laisvės kovotojus, mes jų nevadiname chuliganais ir provokatoriais.

O kas užstos, kas apgins mus nuo bananų, kuriais po aštuoniolikos metų vėl skaudžiai kertama (ši kartą net skaudžiau)? Iki Turniškių skandalo būčiau pirštu rodęs į prezidentą, nors jis tada buvo toli nuo Gedimino aikštės, nors būtent jis V. Grigaravičių įpareigojo dar vieną kadenciją ginti mus nuo chuliganų ir nusikaltėlių. Nuo kurių: daktarų ir vertėlių, ar tų, kuriuos „...švilis“ taip vadina? Dabar patį prezidentą reikėtų ginti nuo internetinės minios, negailėstingai (deja, dažnai nekultūringai, bet pagrįstai) koneveikiamą už „nežinojimą“, kas dėjos ir dedasi tame pušyne už „geležinės uždangos“. Prezidento atstovė spaudai Rita Grumadaitė paguodė: „Tai yra didelis akibrokštas Lietuvos visuomenei ir tiems žmonėms, kurie dalyvavo Sąjūdžio

veikloje ir aktyviai reiškėsi Atgimimo metais. Prezidentas yra įsitikinęs, kad tos klaidos turėtų būti skubiai atitaisytos“.

Ir viskas? Kokios klaidos? Kaip atitaisytos? Veidmainišku atsiprašymu? Sąmoningai daromos klaidos — ne klaidos.

Nėra kam pastoti kelią „neprarastajai kartai“ (Lionginas Šepetys „Neprarastoji karta“), grįžtanciai į laikus, kai net aukšti KGB karininkai buvo Lietuvos patriotai (Ričardas Vaigauskas „Slaptas protų karas. Tarybinio žvalgo prisiminimai“).

Kaip pagal komandą visiems jiems labai parūpo praeitis. Dar neseniai, kai partizanai, rezistentai rašė atsiminimus, jie uoliai kartojo: nereikia žiūrėti į praeitį, žiūrėkime į ateitį. Profesorius Vytautas Daujotis, šiomis dienomis dalyvavęs televizijos laidoje, kur buvo bandoma išsiaiškinti, iš kur toks „neprarastosios kartos“ dėmesys praeičiai, mano, kad valdančioji nomenklatūra pajuto grėsmę savo viešpatavimui. Ta nomenklatūra ne tik rašo istorinę tikrovę iškraipiančias ir sau palankias knygas, bet ir uždaro archyvus, kad nebūt galima pasitirti, kaip buvo iš tikrųjų. Kodėl dabar toks sujudimas? Todėl, kad per šešiolika — aštuoniolika metų užaugo nauja karta, kuri ima domėtis XX amžiaus Lietuvos istorija. Kol tokia karta dar bėgiojo be kelnų, nebuvo didelio poreikio pudruoti praeitį.

Dabar, norint nomenklatūrai išsilaikyti ir vairą perduoti į patikimas rankas, toks poreikis darosi vis aktualesnis. Suklastotos istorijos knygos negaila šimtų tūkstančių litų. Tokios rūšies leidybai (kaip skandalinguoju „Lietuvos policijos kronikų“ atveju) — valstybės parama. Prof. V. Daujotis televizijos laidoje minėjo kitą leidinį: kolchozų laikus šlovinančią buvusio ilgamečio žemės ūkio ministro knygą parėmė ir išleido Žemės ūkio ministerija, o įvadinį straipsnį parašė Kazimiera Prunskienė.

O aš prisiminiau 1994 m. pasirodžiusią Lietuvos kovų ir kancijų istorijos I tomą (parengė E. Grunskis, V. Kašauskienė, H. Šadžius, ats. red. G. Rudis), sukelusį atgarsį, primenantį Lietuvos policijos angelo skrydį. Mat šioje knygoje pasigesta kovų ir kancijų istorijos: kaip rašo akademikas Zigmas Zinkevičius, „parengėjai joje sudėjo pasaulio viešajai nuomonei klaidinti skirtus čekistų ir kompartijos dokumentus, kuriuose budeliai mėgina švarinti savo kruvinus darbus. Tai — instrukcijos, ataskaitos, tarnybiniai pranešimai, laiškai ir pareiškimai tų asmenų, kurie vykdė nusikaltimus, naikino lietuvių tautą“.

Tokių pavyzdžių yra daug, bus ir daugiau.

Žmonės, kurie sąmoningai tarnavo režimui, šiandien tampa okupacinio laikotarpio herojais. Būtent jie, esą, tarnavo Lietuvai, o ne disidentai. Vis dažniau į viešumą eina bolševikinis rašytojas Alfonsas Biliauskas, kuriam labai patinka jaunas rašytojas Marius Ivaškevičius. Be abejo, pirmiausia už šmeizikišką romaną „Žali“. Galima neabejoti, šitaip skatinamas Marius dergs mūsų istoriją ir ateityje. Vienoje televizijos laidoje jis kalbėjo, kad mes dar labai nedrąsiai šokiruojame skaitytoją netikėtu tikrovės interpretavimu, Vakaruose, esą, tai daroma dažniau ir išpūdingiau.

Taigi, sulauksime naujų „skrydžių“. Šalyje viešpatuoja nomenklatūros pavasaris (tikrojo pavasario

DANUTĖ BINDOKIENĖ

O kada baigsis?

Prieš trejus metus, kovo 20 d., prasidėjo Irako karas. Ši sukaktis ne tik Amerikoje, bet ir kai kuriuose kituose pasaulio kraštuose, ypač šalyse, kurias Vašingtonas laiko savo sąjungininkėmis, įvairiai paminėta. Tačiau, kaip ir buvo galima tikėtis, daugelyje vietų vyko demonstracijos, protesto eisenos, negailėta piktų žodžių prezidentui George W. Bush, kad įvėlė Ameriką į nuostolingą ir, kaip atrodo, nesibaigiantį karą. Nors demonstruojančios minios garsiai reikalavo, kad karas nedelsiant būtų užbaigtas, o kariai grąžinti namo, bet ir patys aršiausi Amerikos politikos Irake priešininkai visgi turėjo suprasti, kad tokia galimybė, bent šiuo metu, yra nereali.

Prez. Bush, kalbėdamas per radiją ir TV, dar kartą pabrėžė karo pateisinamumą: Iraką reikėjo išlaisvinti iš kruvinąjo diktatoriaus Saddam Hussein nagų ir jame įvesti demokratiją. Tik tuomet pasaulis, o ypač Amerika, bus saugus nuo teroristų išpuolių. Prezidentas, atrodo, ir vėl buvo pamiršęs jau seniai įrodytą faktą, kad teroristai, 2001 m. rugsėjo 11-ąją sugriovę du aukščiausius New York pastatus ir apardę Pentagoną, nieko bendra neturėjo su Iraku (išskyrus tai, kad jie tikriausiai taip pat buvo musulmonai).

Pasak prez. Bush, per trejus metus Irakas gerokai pažengė demokratijos keliu. Jo gyventojai, rizikuodami savo gyvybėmis, jau balsavo dvejuose rinkimuose. Tik kol kas apčiuopiamesnių tų rinkimų rezultatų nematyti: per tris mėnesius išrinktieji tebesistumdo tarpusavyje dėl valdžios vietų, neįstengė sudaryti vyriausybės, kuri imtųsi atsakomybės už tvarką krašte. Vašingtonas šioje maišatyje nemato nieko bloga, teigdamas, kad net Amerikai, visų laisvių kraštui, truko daug metų ir reikėjo net pilietinio karo, kol jame įsigalėjo tikroji demokratija. Irakiečiai savo istorijoje neturi demokratinės santvarkos pavyzdžių ir niekas iš esmės nesusigauja, kas gi per paukštis toji demokratija.

dar beveik neįsivaizduojame). Pasijutusi visagalė, „neprarastoji karta“ išsidirbinėja iki nepadorumo. Juo labiau, kad niekas nesudraudžia, nepasako: negražu, turėkite saiko. Kodėl tie, kurie viską mato ir supranta, tyli? Žurnalistai rodo, rašo, bet to nepakanka, karavanas eina toliau. Prof. V. Daujotis mano, kad akademine bendruomenėje pernelyg susipynę asmeniniai ir socialiniai, politiniai interesai. Mūsų akademinis elitas irgi yra

Tačiau, siaučiant chaosui, nuolat sprogdant savizudžių bomboms, valstybei stovint ant civilinio karo slenksčio, daugelis pradeda ilgėtis Hussein diktatūros. Tiesa, gyvenimas buvo sunkus, diktatoriaus kumštis kietas ir kruvinas, bet vis dėlto eiliniams žmonėms, niekuo nepasižymintiems, nekrintantiems valdžiai į akis, gyvenimas buvo pakenčiamas. Dabar jiems trūksta ramybės, elektros, mokyklų, medicininės pagalbos, vandens... Taigi, prie diktatoriaus buvo geriau. (Ar gi panašių atgarsių negirdime ir iš Lietuvos, kur ir po šešiolikos nepriklausomybės metų dar vis netrūksta besiilginciu senosios komunistinės santvarkos? O kiek serbų gailiai verkė, mirus Slobodan Milosevič, nors jis buvo vadinamas „Balkanų skerdiku“?) Žmonės nori visko dabar arba dar greičiau, bet tikrovėje retai tokie pasikeitimai įvyksta staigiai.

Amerika per trejus metus prarado daugiau kaip 2,300 karių, per 17,000 buvo sužeistų. Nors retai skaičiuojami žuvę irakiečiai, bet manoma, kad jų būta apie 30,000. Prez. Bush nuolat prašo Kongreso ir Senato skirti daugiau lėšų Irako karui ir sugriautos valstybės atstatymui. Nors pinigai paskiriami, tačiau atstatymo darbų kol kas nedaug matyti.

Pradėti visuomet lengviau, kaip užbaigti. Tačiau, kas kartą pradėta, turi būti ir užbaigta. Be abejo, baigsis karas ir Irake, bet visų pirma šiai „pasimetusiai, tebeieškančiai savo demokratiško veido ir kelių“, valstybei reikalinga biurokratija. Taip — biurokratija! Tik tuomet, kai Bagdade įsitvirtins žmonių rinktoji valdžia (nors ir labai neveiksminga), šalis pradės išsikaupti iš smurto ir nesutarimų painingos. O kol kas joje reikalinga ir amerikiečių bei kitų sąjungininkų kariuomenė, kad Irakas visiškai nenuslystų į pilietinio karo ir chaoso glėbį. Viena galima pasakyti, kad karas Irake galbūt daugiausia pakenkė prez. Bush, nes paskutinės apklausos duomenimis, du iš trijų gyventojų yra nepatenkinti jo vadovavimu karui Irake.

savotiška nomenklatūra. Jis gerai gyvena, valdžia perka jo palankumą, tylėjimą. Priešingu atveju būtų nesunku apkarpyti veltui gaunamas pajamas, atimti privilegijas.

Jau galima kalbėti ir apie nomenklatūrininkų atžalas, aukštus postus, ypač valstybinėse įstaigose, neretai užimančias anaipol ne dėl asmeninių sugebėjimų ir talentų — dėl ryšių ir kyšių.

Tokių klaidų skubiai neištaisysi.

2000 M. SENUMO STATINIAI

Izraelyje rasti požeminiai kambariai ir tuneliai, kuriuose prieš 2000 metų slėpėsi prieš romėnus sukilę žydai. Jie po žeme kaupė maisto atsargas ir patys rengėsi slėptis nuo romėnų. Izraelio archeologas Arden Aleksandre sako, jog radinys liudija, kad senovės žydai planavo ir ruošėsi sukilimui. Anksčiau buvo manyta, kad sukilimas prasidėjo spontaniškai. Požeminiai kambariai, kurių nuo Nazareto Kafar Kan kaime buvo

po ant žemės stovinčiais namais.

Žydų sukilimas prieš romėnus prasidėjo 67 metais prieš Kristų, nes žydai nebegalėjo pakęsti Romos imperijos valdžios engimo — Romos prokurorai žiauriai elgėsi su judėjais, reikalavo didelių mokesčių ir įžeidinėjo religinius jausmus. Žydai jau buvo išlaisvinę Jeruzalę, bet romėnai 70 metais atvedė daugiau karių, kurie žiauriai numalšino sukilimą.

BNS

Judo evangelija

SES. ONA MIKAILAITĖ

Įvairūs JAV žinių žurnalai, pvz., „Time“ ir kiti, yra paskelbę apokrifinės „Judo evangelijos“ atradimą Egipte. Europoje apie tai buvo rašoma anksčiau, o JAV ta žinia pasiekė neseniai. Atrastas raštas – tai penktojo amžiaus knyga (vadinama kodeksu), įrišta odiniais viršeliais ir gerokai sužalota, net būvusi perplėšta pusiau. Ekspertų nuomone, tai nuorašas dar ankstyvesnio papirusė surašyto rašto. 1983 m. ši knyga atsidūrė senienų turguje, kur buvo bandyta ją parduoti už tris milijonus dolerių. Dabar ją įsigijo „National Geographic“ draugija ir atidavė ekspertams išstudijuoti bei išversti. Studijų rezultatai bus paskelbti specialioje televizijos programoje balandžio mėnesį. Radiniu domisi įvairūs mokslininkai, taip pat ir Vatikano ekspertai, nes apokrifiniai raštai atskleidžia juos parašiusių bendrijų mąstyseną bei anų laikų kultūrinę aplinką.

„Judo evangelija“ buvo žinoma, nors iki šiol nebuvo rastas jos tekstas, iš antrojo krikščioniško amžiaus Bažnyčios tėvų bei mokytojų raštų – Tertulijono, Ireniejaus ir vyskupo Epifanijaus – išpėjančių tuo metu krikščionis saugotis populiarių klaidamokslių (erezijų). Apokrifiniai raštai – tai Bažnyčios nepripažinti autentišku šventraščiu ir neįtraukti į vadinamąjį kanoną. Krikščionių bendruomenėms plintant Afrikoje, Azijoje ir vėliau Europoje, atsirado įvairių apokrifinių raštų; jų yra ištisos bibliotekos. Kai kurie mėgdžioja Senojo, kiti Naujojo Testamento biblines knygas. Šie raštai gana spalvingi ir vaizdingi, siekdami neva papildyti Biblijos knygas.

Naujai atrasta „Judo evangelija“ yra surišta su II a. krikščionių bendrija, kurioje vyravo gnostikų pažiūros. Ši bendrija buvo sau globėju pasiskyrusi Senojo Testamento Kainą (nužudžiusį savo brolį Abelį) ir skelbė savotišką idėją, jog reikia būti dėkingiems Judui, paakinusiam šio pasaulio galybes suveikti ir Jėzų nužudyti, tuo įvykdant žmonijos atpirkimą. Judas todėl nebuvo blogas, o reikalingas dieviškajam išganymo planui. Toks, daugmaž, yra „Judo evangelijos“ mokymas. Pagal gnostikų mąstyseną charakteringą fatalistinę lemties idėją, Judas virsta auka.

Šis raštas, kai bus viešai paskelbtas, tikriausiai įžiebs nemažai teologinių ginčų. Kai kurie liberalios krypties teologai nori sukelti sensaciją, išteisindami ir reabilituodami išdaviką Judą Iskariotą, ir remdamiesi šia pseudo-evangelija, jį nušviesti kur kas palankesne šviesa nei tradicinis krikščioniškasis mokslas šimtmečiais yra skelbęs. Italas rašytojas Vittorio Messori, jau šiek tiek susipažinęs su šia apokrifine evangelija, viešai pareiškė: „Judas nebuvo kaltas. Jis buvo reikalingas, nes kas nors privalejo Jėzų išduoti. Judas buvęs didesnio už save plano auka“.

Pirmiausia dera išsiaiškinti, kas buvo tie gnostikai, tarp kurių kilo ši apokrifinė evangelija. Religinė filosofija vadinama gnosticizmu (iš graikų „gnosis“ – žinojimas) buvo išplitusi Rytuose, ypač Egipte, pirmaisiais trimis krikščionybės amžiais. Savotiški gnostikų įsitikinimai užkrėtė daugelį krikščionių bendrijų. Gnostikai tikejo Gerio ir Blogio, vienas

kitam priešiškais pasauliais bei dvylikiu žmogumi – dvasinės, medžiagos įstrigusios būtybės, siekiančios išsilaisvinti iš medžiagos varžtų. Gnostikai ir Kristų savaip aiškino – kaip iš medžiagos išsivadavusią Šviesos būtybę. Gnostikų žmogaus prigimties ir likimo samprata buvo smerkiama Bažnyčios tėvų raštuose ir laikoma erezija. „Judo evangelija“ taip pat tradicinį krikščionišką tikėjimą siekia apversti aukštyn kojom.

Keturios Naujojo Testamento evangelijos neduoda daug žinių apie Judą. Žydiškai jis vadinamas „Yehuda“, o graikų kalba „Iouda“, kilęs iš Kariot miestelio, taigi „Iskariotas“. Visi evangelistai pripažįsta jį buvus vieną iš dvylikos patių artimiausių Jėzaus mokinių, tačiau kuris savo Mokytoją išdavė. Evangelija pagal Matą labiausiai juo domisi. Čia smulkiau nei kitur aprašoma Judo išdavystės scena Jėzaus arešto metu Getsemanės sode, kur vyksta graudus Jėzaus su Judu pokalbis. Jėzus klausia, lyg duodamas išdavikui progą dar persigalvoti: „Bičiuli, ko atėjai?“ (Mt 26, 50). Evangelijoje pagal Joną, rašytoje pirmojo krikščionybės amžiaus pabaigoje, Judas piešiamas tamsiomis spalvomis: jis tapęs šėtono įrankiu, vykdydamas pasibaisėtiną išdavystės darbą, tačiau tai atlieka niekieno neverčiamas, savo laisvu apsisprendimu. Judo veiksmui evangelistas Jonas taiko šurpius psalmės žodžius, Jėzaus ištartus Paskutinės vakarienės metu: „Net mano geriausias bičiulis – tas, kuris dalijosi su manimi duona, taisosi man įspirti“ (Ps 41, 10). Judui išėjus iš Paskutinės vakarienės kambario, evangelistas pažymi: „Buvo naktis“ – vadinasi, atėjo tamsos galybių valanda. Visos evangelijos išreiškia gilų Jėzaus liudėsį ir graudulį Judo pasirinktam keliui. Ir jis ne vienintelis niekšiška pasielgia Jėzus kančios metu: Petras išsigina, kiti mokiniai iš baimės išbėgioja, tačiau šie gailisi ir Jėzaus, iš anksto išpėjęs, jog pasiduosią žmogiškam silpnumui, jiems atleidžia. Judas taip pat gailisi, supratęs ką padarė, bet jis nieiško atleidimo, o puolęs neviltingai nusizudo.

Yra buvę aibės Judo motyvacijos aiškinimų: galbūt jį sugundė gobšumas, gal politiniai motyvai ar nepagrįstos viltys. Anot vienos tradicijos Judas buvęs zelotas, siekęs ginklo jėga priešintis okupantams romėnams. Jėzui nesiimant sukilimui vadovauti, juo nusivilia ir jį išduoda. Kita pažiūra tvirtina, jog Judas išdavęs Jėzų, tikėdamasis, kad Jėzus nesiduos suimamas ir parodys savo galybę. Visa tai lieka spekuliacija, nes evangelijos tiksliai Judo sielos neatidengia. Žiaurių persekiojimų metu pirmojo amžiaus pabaigoje, krikščionys Judo vardu vadindavo tuos, kurie savo draugus išduodavo persekiojams. Viduramžiais Judo demonizavimas kurstė antisemitizmą.

Šiuolaikinė Bažnyčia atsiribojo nuo praeities perdėjimų ir nuo beatodairiško žydų kaltinimo. Judo asmenyje kiekvienas krikščionis gali įžiūrėti save, silpnumo momentu galintį Jėzų išduoti vienokiu ar kitokiu būdu. Visi nuolatos puolam ir nuolatos privalome keltis, prisimindami Jėzaus žodžius nusidėjėliams: „Tavo nuodėmės tau atleistos. Eik sau ramus.“ Susitaikymo sakramentas tai nuostabi Kristaus mums palikta dovana, tikras išsivadavimas iš triuškinančio kaltės jausmo.

Lietuvių kalbos kertelė

PUSDALYVIS IR PADALYVIAI

ANTANAS KLIMAS

Lietuvių kalba turi tik vieną pusdalyvį, kuris yra vartojamas tik vardininko linksnyje: **skaitydamas, skaitydama, skaitydami, skaitydamos**.

O padalyvių lietuvių kalboje yra keturi: **skaitant, skaičius, skaitydavus, skaitysiant**.

Kitaip sakant, kiekvienas iš keturių veiksmažodžio laikų turi po vieną padalyvį, o pusdalyvis yra – galima sakyti – vienas ir tas pat visiems laikams. Arba tai galima apibrėžti ir taip: pats pusdalyvis **savo** laiko neturi, jis „gauna“ laiką iš sakinio pagrindinio veiksmažodžio:

Esamasis laikas: Skaitydamas tą eileraštį, aš prisimenu savo jaunystę.

Būsimasis laikas: Skaitydamas tą eileraštį, aš prisiminiau savo jaunystę.

Būsimasis laikas: Skaitydamas tą eileraštį, aš prisiminiau savo jaunystę.

Būsimasis laikas: Skaitydamas tą eileraštį, aš prisiminiau savo jaunystę.

Vienas „Draugo“ skaitytojų teiraujasi, kokios yra pagrindinės pusdalyvio ir padalyvių vartojimo taisyklės.

Pagrindinė taisyklė yra tokia: jeigu **abu** sakinio veiksniai yra tie

patys, vartojame pusdalyvį; jeigu veiksniai yra skirtingi, vartojame padalyvį.

A. Skirtingi veiksniai: padalyvis

Mums *bevalgant*, jis įlėkė į kambarį (**Mes valgėme, jis įlėkė...**)

Jiems *pavalgius*, mes susėdome prie stalo (**Jie pavalgė, mes susėdome...**)

Pastaba. Būtojo dažninio ir būsimosio laiko padalyviai yra retai vartojami – daugiausia netiesioginėje kalboje.

B. Taip pat veiksnys: pusdalyvis

Ardamas platų lauką, Jonelis gražiai dainavo. (Tas pats Jonelis ir arė, ir dainavo...)

Dirbdamas ligi vėlumos, Antanas norėjo užbaigti darbą. (Tas pats Antanas ir dirbo, ir norėjo...)

Pastaba. Vienas „Draugo“ skaitytojas norėtų žinoti, kodėl su padalyviais yra vartojamas naudininkas: **Mums** bemiegant, **Jam** pavalgius ir t.t.?

Istoriškai kalbant yra taip: kadaise ir pats padalyvis buvo naudininko linksnio. **Man** belaukiant sutrumpėjo, **į man** belaukiant, **mums** dirbantiems sutrumpėjo **į mums** dirbant ir t.t. Dėl to dabar padalyviai yra nelinksniuojami, bet jų „veikėjai“ yra naudininko linksnio.

„NEDIDELI STEBUKLAI“

Šiuolaikinei medicinai vis dažniau atsisakant pripažinti ligas nepagydomomis, katalikų piligrimų gausiai lankoma Lurdo šventovė gali pasiūlyti įvesti „nedidelį stebuklą“ sąvoką, kuria būtų apibūdinami greitai ir nepaaiškinami išgyjimai.

Kasmet dešimtys rimtai sergančių žmonių išvyksta iš šios Prancūzijos pietvakariuose esančios vietovės įsitikinę, jog jiems pavyko pasveikti, tačiau Bažnyčia jų atvejų nelaiko stebuklingais, nes taisyklės numato, jog gydytojai prieš tai turi būti patvirtinę konkretaus asmens ligą esant nepagydomą.

Vyskupas Jacques Perrier teigė, kad Vatikanui nereikia keisti taisyklių, kuriomis vadovaujantis skelbiama stebuklai. Tačiau jis mano, kad reikėtų įteisinti naują „autentiškų išgyjimų“ grupę, kuriai priklausančios pasveikusios galėtų laisvai dalytis su kitais mintimis apie savo fizinius ir dvasinius potyrius.

Bažnyčia moko, kad Dievas kartais padaro stebuklą, tarp jų ir akimirksniu pagydo žmones, kurių pasveikimo priežasties gydytojai nesugeba paaiškinti. Skeptikai neigia tokių Bažnyčios mokymą kaip neturintį mokslinio pagrindo ir aiškina, kad staigus išgyjimas yra psichologinis fenomenas arba anksčiau taikyto gydymo padarinys.

Anot J. Perrier, kitaip nei anksčiau, dabar gydytojai labai nenoriai pripažįsta, kad liga yra nepagydoma, o tai vienas svarbiausių reikalavimų stebuklui pripažinti, nustatytas dar 18 amžiuje. Vyskupas pažymėjo, kad abejonė yra svarbus šiuolaikinio mąstymo elementas. „Šiandien gydytojai operuoja statistinėmis sąvokomis ir, pavyzdžiui, sako, kad galimybės pasveikti yra

labai menkos, – teigė dvasininkas. – Jiems labai sunku pasakyti, kad liga yra visiškai nepagydoma. Dauguma pagijimų gali neatitikti vieno ar kito stebuklui taikomo kriterijaus, todėl norime, kad būtų pripažinta autentiškų išgyjimų, įvykusių Lurde, grupė“.

J. Perrier teigė ruošiantis pasiūlymą nustatyti naują Lurdo išgyjimų sąvoką, kuri teiks tvirtinti Vatikanui. Vyskupas tikino, kad siekdama įvesti minėtąją sąvoką, stebuklais garsėjanti katalikų šventovė nesistengia prisivilioti dar daugiau piligrimų, atvykstančių pasimelsti į groį, kurioje, kaip teigiama, 1858 metais paprastai valstietei mergaitei apsirovė Švč. Mergelė Marija. „Apsilankymų nemažėja“, – teigė ganytojas.

Į Pirėnų kalnuose esantį miestelį kasmet apsilanko 6 mln. piligrimų. Stebuklingo pasveikimo atvejai prie šventovės veikiančiame medicinos punkte buvo pradėti registruoti 1883 metais. Maždaug 7,000 žmonių yra pareiškę išgyję šioje šventvietėje, bet tik 66 atvejai buvo pripažinti ištis stebuklingais. Anot J. Perrier, šventovės Tarptautinis medicinos komitetas tiria visus galimus stebuklingus atvejus, bet daugumą jų atmeta. Paskutinį kartą stebuklas oficialiai buvo pripažintas 1999-aisiais, kai po 12 metų trukusių tyrimų galiausiai patvirtinta, jog išsėtine skleroze sirgęs vyras ištis staigiai ir nepaaiškinamai pasveiko. Kartais 20 gydytojų grupė, kuriai priklauso tiek katalikai, tiek netikintieji, mato, kad ligotas žmogus nepaaiškinamai išgyjo, bet daugiau išvadų iš to nedaro, teigė vyskupas.

BNS

SLEGIA RŪPESTIS DĖL GIMTOSIOS KALBOS

AUDRONĖ GLIOŽERIENĖ

„Į didžiųjų nuodėmių sąrašą reikėtų įrašyti gimtosios kalbos darkymą“, — Klaipėdos „Ąžuolyno“ gimnazijoje sakė pranciškonų provincijolas brolis Benediktas.

Klaipėdoje Kovo 11-osios išvakarėse įvyko respublikinė mokslinė ir metodinė konferencija „Kalba — tautos vėliava“. Vydūno mintimi pavadintas renginys sutalpino mokytojų, mokslininkų, dvasininkų, Seimo bei Švietimo ir mokslo ministerijos atstovų rūpestį dėl gimtosios kalbos.

Renginio organizatorės — devynios „Ąžuolyno“ gimnazijos lietuvių kalbos mokytojos — po sveikinimų neatsitiktinai konferencijos laiką pirmiausia skyrė mokslininkės ir dvasininko mintims.

Klaipėdos universiteto profesorė Audronė Kaukienė apgailestavo, kad šiandien daug lietuvių galvoja ir kalba pusiau lietuviškai. „Gimtoji kalba it tarnaitė stumiamą į virtuvę, Kalbos įstatymas visur pažeidinėjamas“, — sakė ji. Yra žmonių, maištančių prieš užsienio kalbą, ypač anglų, išigalėjimą. A. Kaukienė pasakojė apie vieną docentę, ne lituanistę, pasiryžusią neiti į nelietuviškai pavadintas parduotuves ir jose nieko nepirkti. Profesorė metė akmenėlį ne vien į valstybinės kalbos politikų daržą. Kliuvo ir tėvams. Dauguma jų didžiūojasi, kad atžalos jau vaikų darželyje „kala“ anglų kalbą, o baigę gimnaziją ją moka kone tobulai. „Nenoriu sakyti, kad nereikia mokytis užsienio kalbų. Reikia. Per kalbas pažinsime svečias kultūras. Tačiau kitų kalbų reikia mokytis ne gimtosios kalbos sąskaita. Kažkodėl beveik negirdžiu, kad tėvai didžiūotųsi, jog jų atžalos puikiai moka lietuvių kalbą“, — nespė sielvarto mokslininkė.

Ji atkreipė dėmesį, jog pasaulyje apstu tautų, praradusių tėvų kalbą. Nykstančios kalbos pavyzdžių nereikia toli ieškoti. „Saugokime tėvų kalbą, kad mūsų neištiktų baltarusių likimas. Dauguma jų kalba rusiškai“, — perspėjo A. Kaukienė.

Po jos kalbėjusio pranciškonų vienuolio Benedikto įsitikinimu, daugelio lietuvių ne vien kalba užteršta. Užteršta ir klausa. Todėl gimtoji kalba išsigimsta į antikalbą. „Pradžioje buvo žodis“, — priminė Bibliją ir pasaulio kūrinių pradžią brolis Benediktas. Jis kreipėsi į jį klausančiuosius, pabrėždamas, jog pasaulio istorija prasidėjo nuo žodžio. Todėl kalbą turime saugoti kaip didžiausią vertybę, nes ji duota Dievo.

Iš konferencijos rezoliucijos

1. Šiuolaikinė visuomenė turi teikti pirmumą ne tik informacinių technologijų įvaldymui ir užsienio kalbų mokėjimui, bet ir bendrinės lietuvių kalbos taisyklingam vartojimui viešajame gyvenime: politikų kalba privalo būti taisyklingos kalbos etalonas; griežtinti reikalavimus komercinio radijo stočių ir TV vedėjų kalbai; didinti stojamojo lietuvių kalbos egzamino ir metinio pažymio

svertinį koeficientą.

2. Didinti ugdytinių mokymosi motyvą, gerinant vadovėlių ir metodinės medžiagos rengimą (to nepalikti tik komercinėms struktūroms); kuo greičiau parengti lietuvių kalbos vertinimo normas; peržiūrėti kalbėjimo įskaitos organizavimą, kad moksleiviai neturėtų galimybių iš anksto pasiruošti kalbai.

3. Pritarti naujam lietuvių kalbos egzamino projektui (2) ir siūlyti: nedubliuoti stiliaus, skyrybos klaidų, tačiau padidinti leistinų padaryti klaidų skaičių kiekvienoje pozicijoje; iš mokyklinio egzamino eliminuoti literatūrinį rašinį; valstybinį egzaminą turėtų rinktis moksleiviai, dalyką mokėsi tik išplėstiniu kursu; egzamino vertinimo instrukcijos kriterijų aprašai turėtų būti konkretesni.

4. Siekti, kad perejimas prie „suartinto“ lietuvių kalbos egzamino būtų laipsniškas, atsižvelgti į tautinių mažumų mokyklų specifiką.

Tik raudonmedžio viršus dar žvilga senu, nublunkančiu žvilgesiu! Ranka paliečiu stalą, perbraukiu pianino dangtį, tarsi palytėdama tolimą praeitį, tarsi norėdama pasisemti ten išlikusios šilumos ir dvasios stiprybės... Tuos daiktus kadaise lietė mano artimieji, aš jaučiu jų nematomus palytėjimus. Aldona valandėlę stebi mane ir savaip išsiaiškina mano tylėjimą.

— Sakys, ar tau nepatinka? Teresyte, juk mes stengėmės atkurti viską, kaip kadaise buvo, net meistrą tą patį suradome! (Aš tėviškėje visiems dar tebesu Teresyte).

— Ką tu, Aldona, aišku, čia labai gražu! Senas namas tarsi prisikėlė naujam gyvenimui! — atsakiau, nes gerai žinau, kad būčiau nesuprasta, jei pasakytiau, kad čia tik du daiktai man mieli išlikę: stalas ir pianinas!... tik jie į mane prabyla sena meilės šilumos kalba. Nusisuku į langą, kad Aldona nepastebėtų slapčia nubrauktos ašaros... Čia jau viskas svetima, čia jau nebėra mano gimtųjų namų dvasios... Dažai pridengė mano mažų basų kojų pėdsakus ant grindų, tėvų ir senelių rankų prisilietimą ant durų, sienų, palangių... Dažai pridengė netekties skausmą, ašaras: jų čia daugiau nebebus. Čia vaikščioi ir šiuos daiktus lytėsi kiti, kitos kojos ir kitos rankos! Kitokio likimo žmonių akys žvelgs į pasaulį pro šiuos langus. Šis didelis, apvalus stalas, kadaise glaudęs mano šeimą šventą Kūčių vakarą ir per Velykų šventės, sujungs kitas širdis: tegul jis bus dosnus visiems, kurie prie jo susės!

Aldona tarsi atspėja mano mintis ir atrodo kiek suglumusi.

— Kodėl tu tyli? Atvažiuok čia ir gyvenk, kiek nori, nors ir visą likusį gyvenimą! Čia tau visko pakaks, daržovių pilnas rūsys, duosime pieno, o ko trūks, nusipirksi! Rašyk čia savo knygas ir gyvenk, o jei bijai viena nakvoti, nakčiai į Naujasodį ateik!

Aldona gera, bet ji nevietinė, atitekęsusi iš Labanoro ir nežino, kiek čia visko buvo! Namus turėjau parduoti, nes naktimis kažkas juos plėšė ir daužė: nebūtų tie namai ligi šiolei išlikę! Aš viena žinau, kas šiuose namuose vyko, kiek nelaimių ir skausmo čia buvo, todėl nebeįsivaizduoju sugrįžti ir gyventi. Sugrįšiu aš, sugrįš ir jau pamirštas skausmas! Vakaraš prie stalo vėl susės visi iš čia iškeleliavusieji, o prie bestygio pianino prisėdusi Mama vėl gros Bramso lopšinę ar Mėnesienos sonatą... Vaiduokliškas mėnuo pro langą vėl lies savo žalsvą šviesą, vėl kvėpės Mamos darželyje seniai nuvytusios gėlės... Mano širdis tikrai plyštų, nes antrą kartą jau neįstengčiau visa tai išgyventi! Jei man būtų pasiūlytas toks pats antras gyvenimas, aš jo nebeimčiau!...

Aldona ateina pamelžusi karves. Dar kiek pasėdėjusios, grįžtame į Naujasodį: reikia gerai pailsėti prieš šventę!

Rytas išaušta saulėtas, bet vėsokas. Renkamės į Alantos bažnyčią šv. Mišioms už mirusius klases draugus. Atsisėdu pačiame priekyje, kad galėčiau

PARTIZANO DUKTĖ

II dalis

TERESĖ

TUMĖNAITĖ-PABERALIENĖ

Nr. 18

susikaupti ir nesidairyti į šalia stovinčius — tokius pažįstamus ir jau neatpažįstamus pasikeitusius pražilusius „abiturientus“... Šv. Mišioms pasibagus atsigrėžiu ir matau jų didelį būrį... Dievulėliau, ką daro laikas! Rodosi iš akimis neužmatomų praeities tolių padvelkė jaunystė, tokia graži, nors ir našlaidiška! Kokie mieli tie jau raukšlėmis išvagoti veidai, pražilusios galvos ir akys, kurių laikas neįstengia pakeisti!

Belankant mirusių klasiokų kapus, prapliumpa lietus: dangaus ašaros už tuos, kurių nebėra... Skubame į senąją, bet jau neatpažįstamą pasikeitusią mokyklą, renkamės į klasę, per kurios slenkstį peržengę prieš penkiasdešimt metų išėjome į pasaulį! Ir klasė — jau nebe ta! Dabar čia salė, skirta šventėms, tik langai storoje raudonų plytų sienoje — tie patys! Štai prie ano lango aš kadaise sėdėjau, žvelgiu į tą pačią gatvę ir senus medžius.

Iškilmingas minėjimas, žodžiai, prisiminimai. Dar kartą nuskambėjęs mokyklos varpelis. Slapta pagalvoju, kad jis jau nebeskambės niekada, kad šis kartas, kaip dainoje, jau paskutinis. Kaip čia gera! Sėdime prie valgiais nukrauto stalo, kurį taip gražiai ir gausiai padengė mūsų klasiokų žmonos. Yra čia ir mūsų mokytojai, kurie dar gyvi ir galėjo atvykti. Rodosi, patekau į kitą seniai nebeegzistuojantį pasaulį su vertybėmis, kurių šiandien nebėra. Kalbame atvirai apie tai, apie ką sovietmečiu ir prasizioti buvo pavojinga: už kiekvieną žodį galėjome atsidurti „plačiojoje tėvynėje“. Šitas partizanams duoną į miškus nešiojo, o kitas — slėpėsi pas gimines, iš kito rajono atvykęs.

Dabar po šitiekos metų pajuntu, kokie artimi ir panašūs mes esame savo išgyvenimais, jausmais, meile Tėvynei, o gal — ir nuoskaudomis, laisvę atgavus... Daugelis iš mūsų savo gyvenimą pašventė, kad Lietuva laisvėtų, gražėtų, bet laisvoje Lietuvoje buvo nustumti į pašalį, neįvertinti... O, kad niekada nesibaigtų ši diena, kad ji ilgam sušildytų gyvenimo kryžkelėje sugrūbusias širdis! Deja! Vakarejanti saulė raudoni uždildo langus, artėja laikas atsisveikinti. Dainuojame, dainuojame senas pokario metų dainas, norime jas išdainuoti laukams ir miškams, sodyboms, kurių nebėra... Teisgirsta jas naujoji karta, kurios gyvenime šių dainų nebėra... Kaip dar nesinori skirtis! Dingstame ne-

atsisveikinę, nežymiai išeiname po vieną... Nenorime liūdėti, nes slapčia gal ne vienas pamąstome, kad kitas susitikimas bus po aukštais kapinių klevais. Ten tikrai visi sugrįšime.

O, tie grybai, grybai! Nuo ankstyvos vaikystės ligi tol, kol mano kojos nešios mane po miškus, negaliu atsisipirti... grybams! Be galo mėgstu grybauti, todėl, kai lietutis palaisto miškus, taip ir traukia čiupti pintinę ir bėgti grybauti! Visose mano buvusiose darbovietėse bendradarbiai prisimena ne mane, o mano patiekalus, pagamintus iš grybų! Tiesa, nepasakytiau, kad pati labai mėgčiau grybus valgyti, bet gaminti iš jų valgius ir vaišinti kitus — mano silpnybė!

Šis rudenėlis ypatingai gražus, sausėtas ir lietučio pakanka: visos sąlygos grybams augti! Rugšėjis šiltas, lyg sidabro siūlais — voratinkliais apdrakinti miškai, sirpstancijos bruknės, spanguolės ir — baravykai, dygstantys ant miško kelių, takelių, eglėnėliuose ir palaukėse!

Su bendradarbe Lile ir jos sūnumi Vytuku gražų, ankstyvą šeštadienio rytą vykstame į Arvydų miškus, nusidriekusius ligi Baltarusijos. Liles automobiliu lėtai slenkame smėlėtais miško keilais. Dar neišsisklaidžiusi nakties vėsa, pamiškėse tyvyro rūkas. Aplinkui — tik rudenejancio miško tyla! Nesigirdi paukščių balsų, tik kažkur aukštai medyje monotoniškai tuksi genys. Ryški raudona aušra skleidžiasi virš medžių viršūnių, žadėdama giedrą dieną. Danguje — nei debesėlio! Kažkur toli girios gilumoje jau aidi ankstyvųjų grybautojų šūkavimai... Grybų — visa gausybė! Kur bepažvelgsi, iš samanų kilimo kyšioja įvairiaspalvės jų kepuraitės, tad ilgai nelauke, kimbame į darbą! Net nepastebime, kaip prisipildo pintinės, kibirėliai, o netrukus — ir automobilio bagažinė... Lilė šūkčioja iš nuostabos, sakosi, tiek grybų gyvenime dar neregėjusi!

Kiek pailsėję, užkandę sumuštiniais su kava, knusprendžiame pasidairyti po netoliese plytinčią kirtavietę, bene kelmūčių surasime! Imame nuo sumuštinio atlaisvintus maišelius, einame į berzeliais ir avietynais jau apaugusią kirtavietę, braukdami sidabrines voratinklių gijas! Saulutė jau gerokai palypėjusi virš girios, maloniai šildo, labai malonu pasidžiaugti jos spinduliais prieš ateinant rudens darganoms. Netoliese slėnyje tamsuoja pelkė, pakvėpusi gailiais, priaugusi aukštų eglių. Vaikystėje išbraidžiusi visas Tėviškes pelkes ir miškus, žinojau, kokių miško gyventojų čia galima sutikti...

— Būkit atsargūs! — išpeju, kiek atokiau kelmūčius renkančią draugę. — Rudens saulutėje netoli pelkės kartais ir gyvatės mėgsta pasišildyti!

Kelmūčiai lyg kokios gėlės, auga puokštėmis. Palinkstu prie vienos tokios puokštės, norėdama ją nuskinti...

Bus daugiau.

Kauniečių „Pikų dama“ pelnė laurus Belgrade

Subombarduotame Belgrade — Tarptautinis teatrų festivalis.

Eltos nuotr.

Belgradas/Kaunas, kovo 20 d. (ELTA) — Kauno kamerinio teatro spektaklis „Pikų dama“ Tarptautiniame teatrų festivalyje „Slavija“ Belgrade pelnė aukščiausią įvertinimą — pirmąją premiją.

Kovo 9–17 dienomis Belgrade vykusiam penktajame tarptautiniame teatrų festivalyje „Slavija“ dalyvavo Serbijos, Juodkalnijos, Bosnijos ir Hercegovinos, Makedonijos, Ukrainos, Bulgarijos, Italijos ir Lietuvos teatrai. Festivalio žiuri aukščiausią įvertino Stanislovo Ru-

binovo režisuotą Kauno kamerinio teatro spektaklį „Pikų dama“.

Kaip rašoma pranešime spaudai, Kauno kamerinio teatro parodyta „Pikų dama“ pusantros valandos laikė priklausiusi elitinę festivalio publiką. O finale nugriaudė plojimai liudijo, kad tolimos Šiaurės šalies teatrinė estetika, režisieriaus Stanislovo Rubinovo idealiai sustyguotas vyksmas, tiksliai aktorių vaidyba, — sugebėjo perteikti nemirtingos Aleksandr Puškin apysakos grožį.

Dėl G. Petriko kaltinimų R. Šarkinas kreipėsi į teisėsaugą

Vilnius, kovo 20 d. (BNS) — Lietuvos banko vadovas Reinoldijus Šarkinas kreipėsi į teisėsaugos institucijas dėl jam nepalankių buvusio EBSW susivienijimo vadovo Gintaro Petriko pasisakymų spaudoje, kuriuos vadina netiesa.

Po pirmadienį vykusio susitikimo su prezidentu Valdu Adamkumi R. Šarkinas sakė, jog jis kreipėsi į Generalinę prokuratūrą.

JAV kalėjime ekstradicijos į Lietuvą laukiantis G. Petrikas dienraščiu „Lietuvos rytas“ kovo pradžioje teigė esą tuometinis finansų ministro pavaduotojas R. Šarkinas buvo etatinis EBSW darbuotojas ir Valstybinio komercinio banko akcininkų susirinkimuose atstovavo valstybei.

Kartu G. Petrikas pripažino,

kad pagrindinius sprendimus priimdavo ne R. Šarkinas ir ne tuometinis Lietuvos banko vadovas Kazys Rakevičius, o tuometinis premjeras Adolfas Šleževičius, su kuriuo G. Petrikas teigia bendradarbiavęs visais lygiais.

R. Šarkinas visa tai neigia.

„Noriu visiškai paneigti pateiktus teiginius, kurie liečia mane — asmeniškai su Petriku nesu niekada bendravęs, jokių reikalų su juo nesu turėjęs. Dėl informacijos, kad buvo mokami pinigai, kad atstovaučiau akcininkų susirinkimuose — aš susirinkimuose atstovavau tik tapęs ministru — po 1995 metų vasario mėnesio. Būdamas ministro pavaduotoju niekada nesu dalyvavęs akcininkų susirinkimuose“, teigė R. Šarkinas.

Sportas

* Savaitgalį Portugalijoje vykusiose „Vale de Figueira Frand Prix“ sportinio ėjimo varžybose antrąją vietą moterų 5 km distancijoje užėmė Kristina Saltanovič. Lietuvos ėjike distanciją nužingsniavo per 22 minutes ir 49 sekundes. Varžybų nugalėtoja šioje rungtyje tapo portugalė Ines Henriques — 22 minutes bei 40 sekundžių.

* Savaitgalį Rusijos sostinėje vykusiose Tarptautinės sportinių šokių federacijos (ISDF) varžybose antrąją vietą klasikinių šokių programoje užėmė Kauno „Sūkurio“ klubo atstovai Donatas Vėželis ir Lina Chatkevičiūtė. Šešių porų finale lietuvius aplenkė tik rusai Sergej ir Olga Kononovai. Trečioji vieta turnyre atiteko kitai Rusijos sportinių šokių porai — Vaidotui Laciui bei Jevgenijai Jelfimovai.

* Rusijoje vykstančio pasaulio moterų šachmatų čempionato pusfinalio mačo pirmąją partiją Viktorija Čmilytė pirmadienį baigė lygiosiomis su ruse Alisa Galiamova baigė lygiosiomis. Lygiosios partijoje, kurioje Lietuvos šachmatininkė žaidė baltosiomis figūromis, buvo užfiksuotos 42-ajame ėjime. Antradienį antrąją pusfinalio partiją V. Čmilytė žais juodosiomis figūromis.

* Sekmadienį Lietuvos akmenų lydimųjų čempionate, kuriame dalyvauja aštuonios vyrų bei moterų komandos iš Vilniaus, sužaisti penktojo turo susitikimai, po kurių vietą pusfinalyje užsitikrino „Mice on ice“ moterys. „Mice on ice“ komanda 9:1 sutriuškino „Kervilos“ vyrus ir, iškovojusi penktąją pergalę iš eilės, lenkia „Snaiko“ komandą.

Prasidėjo A. M. Dailidės teismas

Atkelta iš 1 psl.

kad 1941-ųjų lapkritį A. M. Dailidė įtariamas dalyvavęs žydų tautybės asmenų arešte, jų asmens kratose ir patalpinant į daboklę, taip pat, kad bute Krokuvos gatvėje Vilniuje sulaukė du iš geto pabėgusius žydus.

Byloje taip pat rašoma, kad 1942 metais Lvovo gatvėje jis areštavo lenkų pagrindinei organizacijai priklausiusius asmenis.

Senyvo amžiaus kaltinamasis parodymus davė stovėdamas, kalbėjo sklandžiai ir tvirtai, gerai prisiminė karo ir pokario metų asmeninio gyvenimo įvykius. Proceso dalyviams sunku buvo su A. M. Dailide bendrauti tik dėl jo silpnos klausos — teisėjams, advokatui, prokurorui po keletą kartų tekdavo pakartoti klausimus kaltinamajam.

„Čia nesąmonė, pasaka. Nežinau, kas galėjo sugalvoti“, — duodamas parodymus teismui apie kaltinimus jam kalbėjo A. M. Dailidė.

A. M. Dailidė įtariamas padaręs nusikaltimą veiką, numatytą Baudžiamojo kodekso 100 straipsnyje — tai yra tarptautinės teisės draudžiamas elgesys su žmonėmis.

Už šį nusikaltimą įstatymas numato laisvės atėmimą nuo 5 iki 20 metų arba laisvės atėmimą iki gyvos galvos.

A. M. Dailidė teismui pasakojo, kad 1941-aisiais per savo pažįstamą sužinojo, kad Lietuvos saugumo įstaiga priima naujus tarnautojus. 20-metis A. M. Dailidė iki tol nebuvo niekur dirbęs ir tarnavęs. Kaune gimęs vaikas atvyko į Vilnių, išsinuomojo kambarį ir gyveno padedamas Marijampolėje bibliotekos vedėja dirbančios motinos.

1941-ųjų rudenį Lietuvos saugumo policijos būstinė iš šv. Jono gatvės persikėlė į Gedimino gatvę.

„Pradžioje į komunistų skyrių, po to — į žinių skyrių. Dirbau prie kartotekos“, — apie savo darbo pradžią teismui pasakojo kaltinamasis.

„Kratų ir tardymų nedariau. Tekdavo nunešti dokumentus į kitus skyrius, vakarais lankiau gimnaziją“, — apie savo darbą pasakojo A.

M. Dailidė.

Paprašytas jis teismui papasakojo apie įvykį 1941 metų lapkričio mėnesį, kai buvo kviečiamas kažkur važiuoti sunkvežimiu. Jis važiuavo vienu automobiliu, kartu važiuavo ir kitas sunkvežimius. A. M. Dailidė teigia nematęs, kad juose būtų vežami žydai.

Sunkvežimiams grįžus prie saugumo būstinės, A. M. Dailidei viršininkas liepė eiti namo.

„Tais laikais televizijos nebuvo, radijas ir laikraščiai buvo cenzūruojami. Nebuvo skelbiama, bet žmonės kalbėjo, kas vyksta su žydais. Patys vokiečiai kvotė žydus. Mes su getu nieko bendro neturėjome. Nesąmonė, kad man įsakė Lileikis žydus suimti. Net tokių kalbų nebuvo. Lileikis buvo tikras lietuvis, labai padorus, nenorėjo niekam nieko bloga“, — teigė kaltinamasis.

A. M. Dailidė sakė, kad jis pats tik skaitydamas raportus sužinodavo, kad buvo sulaukyti ar nužudyti žydai.

Be kaltinamojo, teismas posėdžiuose ketina apklausti du Lietuvos dirbančius istorikus ir A. M. Dailidės deportacijos byloje dalyvavusį teisininką.

Lietuvos pilietybę turintis A. M. Dailidė šiuo metu gyvena Vokietijoje, kur buvo deportuotas iš Jungtinių Valstijų.

Vilniaus apygardos teismui Antrojo pasaulinio karo metu padarytų nusikaltimų prieš žydus bylą praeusių metų lapkritį perdavė Generalinė prokuratūra.

Generalinė prokuratūra teigia surinkusi duomenų, kurie patvirtina A. M. Dailidės kolaboravimą su Lietuvą okupavusiu nacistinės Vokietijos režimu ir tai, kad jis vykdė saugumo policijos Vilniaus apygardos viršininko Aleksandro Lileikio nurodymus persekioti žydų tautybės civilius asmenis.

Kaltinamajame akte minima 15 asmenų, kurie dėl A. M. Dailidei priskiriamų nusikaltimų veikų buvo persekiojami dėl etninių ar politinių motyvų.

Premjeras teisina V. Prudnikovo veiklą

Vilnius, kovo 20 d. (BNS) — Premjeras Algirdas Brazauskas neturi nė vieno priekaišto kultūros ministrui Vladimirui Prudnikovui, kuris pasitarimus su pavaldiniais iš savo kabineto Vilniuje buvo nusprendęs perkelti į Londoną. Apie tai žurnalistų paklaustas A. Brazauskas sakė, kad V. Prudnikovas pirmadienį lankėsi pas jį ir atnešė ataskaitą.

Su ja susipažinęs premjeras teigė, kad taip ir turi elgtis kultūros ministras, nes jam reikia matyti pasaulį. Apskritai, anot premjero, kultūros žmonėms reikia lankytis kitose šalyse.

Žiniasklaida skelbė, jog V. Prudnikovas, lydimas savo patarėjos Zitės Čepaitės, ministerijos tarptautinių ryšių Europos reikalų skyriaus vedėjos Vidos Gražienės ir šio skyriaus specialistės Jūratės Baublienės kovo pradžioje buvo išvykęs posėdžiauti į Didžiosios Britanijos sostinę Londoną.

Beveik savaitę trukusiančios išvykos į Londoną formalus tikslas — su užsienyje reziduojančiais Lietuvos kultūros atašė aptarti jų veiklą, finansavimo problemas ir kitus „einauosius klausimus“, taip pat diskutuoti tema „Vilnius — Europos

kultūros sostinė“.

„Lietuvos ryto“ teigimu, valdininkų ir diplomatų pasitarimas viename brangiausių pasaulio miestų sukėlė audringas kultūros žmonių diskusijas. Jie stebėjosi, kad Lietuvos kultūros pristatymui vienoje šalyje skiriama 30,000 litų per metus, tuo tarpu vienkartinė valdininkų išvyka į Londoną kainuos per 100,000 litų.

Tačiau kultūros ministro atstovė spaudai Dalia Grigoravičiūtė sakė, kad buvo apskaičiuota, kad surengti tokį susitikimą Londone pigiau nei Vilniuje. D. Grigoravičiūtės teigimu, ministro ir jo palydos kelionė į Londoną kainavo 48,000 litų, o ne 100,000 litų, kaip skelbė žiniasklaida. Be to, kultūros atašė metams gauna ne 30,000 litų, o ketvirtį milijono. „Ši suma gali šiek tiek keistis, priklausomai nuo projektų ir šalies, kurioje organizuojami renginiai“, — sakė D. Grigoravičiūtė.

Anot jos, dauguma užsienyje reziduojančių Lietuvos kultūros atašė nėra vilniečiai ir sostinėje neturi kur gyventi, todėl ministerijai reikėtų mokėti ne tik komandiruočių pinigus, bet ir už diplomatų nakvynę viešbučiuose.

Pasaulio naujienos

(Remiantis AFP, Reuters, AP, Interfax, ITAR-TASS, BNS
žinių agentūrų pranešimais)

Rinkimai atskleidė režimo baimę

Atkelta iš 1 psl.

„Bendra rinkimų kampanijos atmosfera nebuvo nei laisva, nei demokratiška. Todėl oficialiai skelbiamieji rezultatai neturėtų ir stebinti — turint tokią aparatą, tokią organizaciją ir tokią pasirėmimą bei finansus, netenka stebėtis“, — diskusijoje Seime kalbėjo P. Auštrevičius.

Seimo nario Egidijaus Vareikio teigimu, buvo „visiškai nesveika tikėtis, kad žaidžiant pagal A. Lukašenką taisyklės, laimės kas nors kitas“.

Trūksta R. Reagan

Prisimindamas Sovietų sąjungos žlugimą, E. Vareikis teigė manąs, jog tuo metu vienas iš svarbiausių veiksnių lėmusių SSRS žlugimą buvo tuometinio JAV prezidento Ronald Reagan griežta pozicija komunistinio režimo atžvilgiu.

Pokyčius diktatūros valdomoje Baltarusijoje, E. Vareikio manymu, galėtų daugiau ar mažiau lemti ekonominiai veiksniai, taip pat įtaka per žiniasklaidos priemones, žmonių sąjūdį, viešumą.

„Bet kur mūsų R. Reagan šiuo atveju?“ — retoriškai savo kalbą baigė E. Vareikis.

Baltarusijos Centrinė rinkimų komisija paskelbė, jog pergalę prezidento rinkimuose iškovojo Aleksandr Lukašenka, išrinktas prezidentu trečiai kadencijai. Skelbiama, kad A. Lukašenka surinko 82.6 proc. rinkėjų balsų, nors nepriklausomi sociologai teigia, kad iš tiesų jis surinko balsų bent dvigubai mažiau.

Duomenys skiriasi

CRK duomenimis, už Aleksandr Milinkevič balsavo 6 proc. rinkėjų, už Sergej Gaidukevič — 3.5 proc., o už Aleksandr Kozulin — 2.3 proc.

Baltarusijos opozicija pareiškė šių rezultatų nepripažįstanti.

Manoma, kad iš tiesų Aleksandr Lukašenka surinko tik 43 proc. rinkėjų balsų, o bendras opozicijos kandidatas Aleksandr Milinkevič — 31 proc. balsų.

Pagal sociologų skelbiamus duomenis išeitų, kad turėtų būti skelbiamas antrasis Baltarusijos prezi-

dento rinkimų ratas.

Žlugo revoliucija?

Prezidentas A. Lukašenka pareiškė, kad žlugo planai įvykdyti šalyje revoliuciją pasinaudojant sekmadienio rinkimais.

„Revoliucija, apie kurią buvo daug kalbama, o kai kas ir rengė, žlugo. Kitaip negalėjo būti“, — pareiškė jis pirmadienį pradėdamas spaudos konferenciją, skirtą prezidento rinkimų rezultatams.

Pasak A. Lukašenką, per nesankcionuotą mitingą opozicija parodė savo neveiksmingumą.

„Mes jiems davėme galimybę parodyti, ką jie gali, kai į juos buvo nukreiptos visos jūsų kameros ir diktfonai. Jūs pamatėte mūsų opoziciją, ir jeigu jūs protingi žmonės, jūs pamatėte, kad ji nieko neverta“, — sakė A. Lukašenka.

„Laukėte susirėmimų gatvėse. Bet gi su kuo ten kautis. Nėra su kuo. Mes davėme jiems galimybę pasireikšti, nors tai buvo neteisėta“, — sakė A. Lukašenka.

Susirinko tūkstančiai

Opozicija pakvietė šalininkus pirmadienio vakarą vėl išeiti į centrinę Minsko aikštę protestuoti prieš klastotes ir sakė, kad su A. Lukašenka galima kalbėti tik „gatvės kalba“. Manoma, kad mitinge dalyvavo keliolika tūkstančių žmonių.

A. Lukašenka sakė, kad prezidento rinkimai kovo 19 dieną parodė visai tarptautinei bendrijai „baltarusių liaudies dvasios jėgą“.

„Baltarusiai — tai tauta, jai negalima padaryti spaudimo“, — sakė prezidentas.

Pasak A. Lukašenką, absoliuti rinkėjų dauguma pritarė politikos kursui, vykdomam šalyje.

Prezidentas paragino visas šalies politines jėgas: „Tėvynės vardan, būkime išmintingi, nenaudokime rinkimų susipriešinimui ir nesantaikai“.

Didelis rinkėjų aktyvumas, valstybės vadovo nuomone, parodė, kad „mūsų žmonėms būdingas didelės atsakomybės už tautos likimą jausmas“.

Irakas ketvirtus karo metus pradeda dar žiauresniu smurtu

Baghdad, kovo 20 d. (AFP/BNS) — Irakas pirmadienį trečiasias JAV vadovaujamos invazijos metines mini niekaip negalėdamas suformuoti nacionalinės vienybės vyriausybės, nesugebėdamas priversti laikytis įstatymų ir artėdamas pilietinio karo link.

Prasidedant ketvirtiesiems konfliktų metams, Baghdad pietuose sproguos ant kelio padėtai bombai, žuvo keturi infrastruktūros objektus saugoję apsaugininkai, be to, sostinėje ir aplink ją buvo surasti devyni lavonai. Pastarosiomis trimis savaitėmis Irake nužudytų žmonių randama kone kasdien.

JAV ir Irako pajėgos ėmėsi prie-

monių užkirsti kelią naujiems sunitų ekstremistų išpuoliams, kurie galėtų išprovokuoti naują tarpkonfesinio smurto bangą, o į šventąjį Karbala miestą, dalyvauti su invazijos metinėmis sutampančioje svarbioje ceremonijoje, susirinko šimtai tūkstančių šiitų maldininkų.

Per trejus metus nuo JAV vadovaujamos invazijos Irako karas iš JAV pajėgų ir sunitų sukilėlių, nepatenkintų Saddam Hussein nušalinimu, kovos virto sunitų, šiitų ir kurdų tarpusavio smurtu.

Smurtą kurstė ir kovotojai iš užsienio, tokie kaip Abu Musab al Zarqawi, kurie rengia išpuolius pilietiniam karui išprovokuoti.

sakė jis. Šildomame „gyvybės lange“ yra lopšys su anklodėle. Langą atidarius suskamba signalas, kviečiantis vienuoles pasirūpinti nauju gyventoju.

JAV

WASHINGTON, DC

JAV viceprezidentas Dick Cheney sakė, kad Irake pilietinis karas, kurį nori išprovokuoti sukilėliai, nepasidėjo, ir nepaisydamas nesiliaujančio smurto šioje šalyje prognozavo sėkmę. Buvęs Irako premjeras Iyad Allawi per BBC televiziją sakė, kad Irakas artėja prie „taško, nuo kurio negrįžtama“, ir jau nugrimzdo į pilietinį karą. Pasak D. Cheney, tokie teroristai kaip „al Qaeda“ vadovas Irake Abu Musab al Zarqawi smurtu bando sustabdyti demokratiškai išrinktos irakiečių vyriausybės formavimą.

RUSIJA

MASKVA

Ivykis, dėl kurios sekmadienį sustojo traukinių eismas vienoje Maskvos metropoliteno atšakų, įvyko dėl to, kad šioje vietoje žemės paviršiuje montuojant reklamos skydus dviem poliais buvo pramuštas metropoliteno tunelis. Tai pranešė Rusijos sostinės metropoliteno viršininkas Dmitrij Gajev. Jis pabrėžė, kad niekas iš tuneliu važiuosio traukinio keleivių nenukentėjo. Tačiau dėl dalies tunelio įgriuvos netoli metropoliteno stoties „Voikovskaja“ dešimt žmonių prireikė psichologų pagalbos.

AZIJA

KATHMANDU

Per naują smurto protrūkį Nepale pirmadienį žuvo 16 žmonių, iš kurių 13 buvo kariai, nors išvakarėse maoistų partizanai ir nutraukė kelių blokadą. Vietovėje už 80 km į rytus nuo Kathmandu, partizanams užpuolus kareivius, važiuosius taisyti vandentiekio, kurį buvo apgadinę maoistai, žuvo 13 kareivių ir vienas partizanas. „Mūšis truko beveik dvi valandas, mes radome vieną partizano lavoną, o netekome 13 vaikų“, — sakė armijos karininkas.

ATLANTIC
Express Corp.

1-800-775-SEND

www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight

Krovinių gabenimas
laivu į visas pasaulio šalis.

Auto Export

Krovinių gabenimas
lėktuvu į visas pasaulio šalis.

Automobilių pirkimas bei
siuntimas į visas pasaulio šalis.

Small Packages

Krovinių pervežimas
visoje Amerikoje.

Trucking

Smulkių siuntinių siuntimas bei
pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje,
Estijoje, Baltarusijoje bei Ukrainoje.

8801 78th Ave Bridgeview, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680

Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

Ar galima apkarpyti?

Klausimas. Dairausi savo kieme ir akin krito, kad mano alyvų krūmai labai išsikeroję — gausybė šakų šakelių, užima daug vietos. Ar galiu juos dabar apkarpyti, ar tai nepakenks žydėjimui?

Atsakymas. Jokiu būdu nekarpykite alyvų, jeigu norite džiaugtis jų žiedais šį pavasarį. Alyvas geriausia karpyti tuoj po žydėjimo. Tada reikia nukirpti peržydėjusias žiedų kekes ir tiek šakelių, kiek norite, kad krūmas būtų ne per tankus ir patrauklus. Karpyti alyvų vėlai vasarą, rudenį ar žiemą nepatartina. Ir tik ne pavasarį, nes nukirpsite būsimus žiedus.

Alyvos taip pat mėgsta derlingą žemę, pakankamai trąšų, vandens ir saulės (bent 8 val. per dieną) — tuomet jos žydi gausiai, didžiulėmis, kvapiomis žiedų kekėmis. Tačiau alyvos apskritai nėra lepios, ypač senesnės atmainos. Jeigu norite neaukštų ir ne per daug išsikerojusių alyvų krūmelių, pasidairykite vadinamųjų „prancūziškų alyvų“ (angl. French lilacs). Jos žydi kiek vėliau, žiedai truputį mažesni, bet kvapas — nuostabus. Jos taip pat neauga aukštos ir tinka gyvatvorėm. Lapai nelabai „alyviški“, daugiau apvalūs, gražiai žali ir juos retai puola kenkėjai.

Ar tos sėklos dar daigios?

Klausimas. Turiu nuo pernai užsilikusią gėlių ir daržovių sėklų neatidarytuose vokeliuose. Ar verta jas pasėti, ar kas nors išdygs? Lyg ir gaila išmesti...

Atsakymas. Neišmeskite pernykščių sėklų, nes jos tikrai nebus praradusios savo daigumo — kai kurios sėklos išlieka daigios ne vienus metus. Jeigu abejojate daigumu, galite jį patikrinti taip: ant drėgno popierinio rankšluostelio išdėstykite 10 sėklų. Uždenkite kita šlapio rankšluostelio puse, sudėkite viską į plastmasinį permatomą maišelį ir padėkite šiltoje vietoje. Po kelių dienų patikrinkite, kiek sėklų pradeda dygti. Pagal tai galite apskaičiuoti, koks procentas pernykščių sėklų yra daigus. Pvz., jeigu iš dešimt sudygo 7 sėklos, 70 proc. sėklų daigios, galite jas sėti į žemę, bet šiek tiek tankiau, kaip paprastai sėtumėte. Jeigu sudygo tik 4–5, pusė sėklų jau „negyvos“. Žinoma, galite sėti, bet tikėtis, kad nedaug daigų pasirodys. Jeigu tik 2–3 pradėjo dygti, sėklas galite išmesti — nedaug iš jų naudos turėsite. Beje, sėklos ilgiau išlieka, jeigu jas laikysite tamsoje, vėsioje ir sausoje patalpoje.

Vienametės gėlės

Klausimas. Pirkome visai naują namą, be jokio darželio, daržo, krūmelio, medelio. Nesunku bus žolę užsėti tam tikrą kiemo plotą, bet aš užvis labiau noriu turėti gražų darželį. Pirmiausia — vienamečių, vasarinių gėlių, o paskui pamažu įsistaisyti ir daugiamečių. Ką patartumėte? Esame abu su vyru „naujakiai žemės darbuose“. Kaip paruošti žemę, kokių reikėtų trąšų, kada ir kaip sodinti gėles? Ar geriau sėti tiesiai į darželį, ar pirkti daigus?

Suprantu, kad daugumas „Daržų ir darželių“ skaitytojų turbūt visus šiuos dalykus jau žino ir jiems mūsų klausimai neįdomūs, bet gal galėtumėte nors kiek mus apšviesti?

Salvinija ir Darius

Atsakymas. Sveikinu, išgijus nuosavą lizdėlį ir besiruošiant jo aplinką papuošti gėlėmis, žalumynais. Gerai, kad norite pradėti nuo vienamečių gėlių. Tai geriausias būdas greitai ir nesunkiai įsistaisyti gražų darželį. Nežinau, kokios rūšies žemė yra aplink jūsų namelį, bet, manau, kad panaši, kaip visose Čikagos apylinkėse ir pačiame mieste, t.y. sunki, priemolio žemė. Tačiau pačioje pradžioje tuo per daug nesirūpinkite — galima rasti pakankamai įvairių rūšių vienamečių augalų, kurie prisitaikys prie visokių augimo sąlygų.

Siūlyčiau pradžioje labiau pastitikėti daržininkų išaugintais dai-

gais. Mieste ir apylinkėse, kur pardodami gėlių daigai, jie daugiausia pritaikyti prie esamų klimato ir dirvožemio sąlygų, tad bereikia pasirinkti patinkamus ir pasodinti. Verta pastebėti, kad kai kurios gėlės nemėgsta geros žemės, kai kurios auga tik geroje; kai kurios reikalauja saulės kone visą dieną, kitos tarpsta pavėsyje arba gaudamos saulės šviesą vos porą valandų. Taip pat reikia atsižvelgti į augalo aukštį, plotį, nes pagal tai jis gali prisitaikyti ar pritikti prie kitų augalų. Geriausia aukštus augalus sodinti į patvorį, vidutinius per lysvės vidurį, o pačius žemiausius — pakraštyje. Nepaisant, kad jau kovo pabaigoje galite rasti gražių vasarinių gėlių daigų, bet nepasiduokite pagundai jų nusipirkti ir juo labiau sodinti. Mūsų klimato zonoje šalnos užklumpa net iki gegužės mėnesio vidurio, todėl galite prarasti daigus.

Kai renkatės daigus, apžiūrėkite, ar jie gražiai žali, atrodo vešlūs, neištįsę, lapai nesusisukę. Nors žmonės mėgsta pasirinkti jau žydinčius daigus, bet geriau pirkti dar nepradėjusius žydėti, nors pumpurai gali jau būti sukruti.

Geraiusia sodinti pavakare. Visų pirma žemę reikia gerai palaisyti. Augalų išimti iš indelio ar vazono reikia atsargiai, kad kuo mažiau sujudintumėte šaknis. Plastmasinius vazonėlius geriausia perkirpti arba perpjauti. Jeigu daigai pasodinti samaniniuose puodeliuose, reikia samanas truputį pirštais praskęsti, kad šaknys lengviau išsiplestų. Išskirkite duobutę truputį didesnę, negu augalo šaknų gniūžulėlis. Įsodinkite tokiu pat gyliu, kaip buvo vazonyje, atsargiai suspauskite žemę apie šaknis, tuomet dar kartą palaiskykite, švelnia srove nuplaudami lapus, jeigu sodinant jie išsipurvino. Svarbu, kad naujai pasodinti augalai neišdziūtų, kol įsitvirtins į žemę. Kai jau pradės augti, palaiskykite tirpiomis trąšomis — tas paskatins juos žydėti.

Vasarinės gėlės nereikalauja daug priežiūros. Jų karpyti nereikia, tik galima nuskabyti peržydėjusius žiedus, tuomet augalas sukraina naujus. Jeigu gėles susodinote tankokai, piktžolių pavojus nedidelis.

Kaip privilioti drugelius

Klausimas. Daugiausia man džiaugsmo suteikia, kai virš gėlių lysvių pradeda plasnėti drugeliai. Kaip juos privilioti? Kokius augalus drugeliai mėgsta? Beje, nenoriu augalų, ant kurių jie deda kiaušinėlius, nes negaliu pakęsti vikšrų...

Atsakymas. Įdomi jūsų pažiūra: drugeliai priimtini, laukiami, o jų vaikai nekenčiami... Bet be vikšrų nebūtų nei drugelių, tad visgi reikia atrasti kažkokį aukso vidurį.

Atsakydamas į klausimą, paminėsiu kai kurias gėles, kurias drugeliai ypač mėgsta lankyti. Ant šių augalų jie kiaušinėlių nededa, tad galite nesitikėti rasti jų vikšrų.

Vasarinės gėlės: žydrūnis, angl. „Ageratum“, lot. *Ageratum Houstonianum*; kosmėjos, angl. „Cosmos“, lot. *Cosmos Bipinnatus*; heliotropas, angl. „Heliorope“, lot. *Heliotropium arborescens*; lantana, angl. „Lantana“, lot. *Lantana camara*; gvazdikinis serentis ir visos kitos serentų rūšys; angl. „Marigold“, „French marigold“ ir visos kitos rūšys, lot. *Tagetes* — su įvairiais antriniais žodžiais, reiškiančiais porūšį; titonija, angl. „Mexican sunflower“, lot. *Tithonia rotundifolia*; kvapūs tabakas, angl. „Nicotiana“, „Flowering tobacco“, lot. *Nicotiana glauca*; petunija, angl. „Petunia“, lot. *Petunia x hybrida*, žvaigždūnė, angl. „Scabiosa“ log. *Scabiosa atropurpurea*; plačialapis kermėkas, angl. „Statice“, lot. *Limonium sinuatum*; verbena, angl. „Verbena“, lot. *Verbena x hortensis*; gvaizdūnė, angl. „Zinnia“, log. *Zinnia elegans*.

Daugiametės gėlės: monarda, angl. „Be balm“, lot. *Monarda didyma*; įvairios rudbekijos rūšys, angl. „Black-eyed Susan“, „Gloriosa daisy“, „Purple cone flower“ ir kt. lot. *Rudbeckia spp.* gludas, angl. „Coreopsis“, lot. *Coreopsis spp.*, liatris, angl. „Blazing star“, „Gay feather“, lot. *Liatris spp.*; lelijos, angl. „Lily“, lot. *Lilium spp.*; saulėgrąžos, angl. „Sunflowers“, lot. *Helianthus spp.*; astrai (drugeliai mėgsta ir vasarinius, vienamečius astrus, bet čia paminimi daugiametiniai), angl. „Aster“, lot. *Aster spp.*

Linkiu, kad jūsų darželis gražiai žydėtų, jį kasdien lankytų drugeliai ir per visą vasarą nepamatytumėte nei vieno vikšro...

SKELBIMAI

PASLAUGOS

Pildau TAX
(pajamų mokesčių) formas.
SUVEDU BUHALTERINĘ APSKAITĄ.
TVARKAU ĮVAIRIUS
FINANSINIUS REIKALUS.
Gediminas Pranskevičius
3805 N. Seeley
Chicago, IL 60618
Tel. 773.935.0472

SIŪLO DARBĄ

Darbui reikalingi dažytojai,
staliai su darbo patirtimi.
Būtinai turėti mašiną.
Pageidautina,
kad kalbėtų rusiškai.
Tel. 847-980-7887.

**STATE FARM
INSURANCE
AUTOMOBILIO,
NAMŲ, SVEIKATOS IR
GYVYBĖS DRAUDIMAS**

Agentas Frank Zapolis (versle 49 metai)
Off. Mgr. Aukšė S. Kane,
Vilma Jarulienė,
Virginija Smuikaitienė
kalba lietuviškai.

FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th St.,
Evergreen Park, IL 60805
Tel. 708-424-8654/773-581-8654

**Skelbimų skyriaus
tel. 1-773-585-9500**

LIETUVIŲ TELKINIAI

SUN CITY, AZ

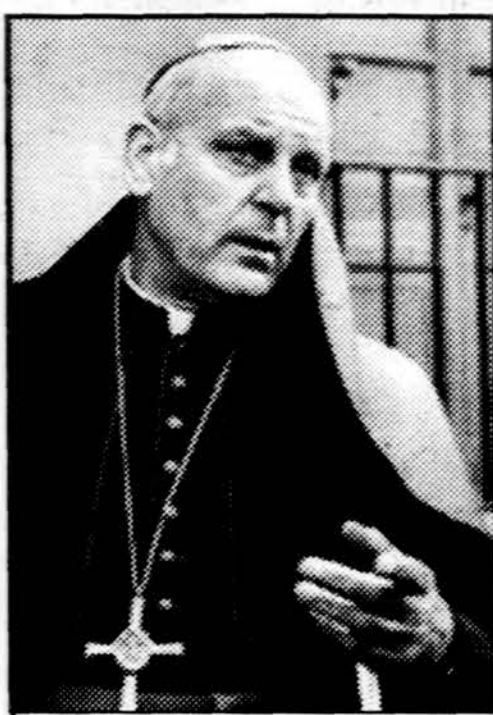
ATSISVEIKINIMAS SU A.A. ARKIVYSKUPU P. C. MARCINKUM

Vasario 21 dieną Vatikanas pranešė žiniasklaidai, kad pirmadienį vasario 20 dieną, savo namuose, Sun City, Arizona, mirė arkivyskupas Paulius C. Marcinkus. Šita žinia labai sujaudino ir sugraudino Arizonos lietuvius, ypačiai Lietuvių katalikų misijos narius, nes arkivyskupas buvo ilgametis misijos kapelionas.

Po tarnybos įvairiose vietose ir Vatikane, arkivyskupas apsigyveno Sun City, AZ, 1991 m. Priklausė St. Clement of Rome parapijai, kaip kunigas-pensininkas (retired clergy). Parapijiečių jis buvo labai mėgstamas ir gerbiamas. Jo aukojamos šv. Mišios visada susilaukdavo pilnos bažnyčios. Kukliai eidavo kunigo pareigas. Lankė ligonius ne tik ligoninėse, bet ir asmeniškai namuose. Kai būdavo iššauktas, neatsisakydavo lankyti mirštančių. Taip pat aktyviai pasireiškė įvairiuose Phoenix vyskupijos reikaluose. Jo artimas draugas nuo Vatikano laikų buvo ankstyvesnis Phoenix vyskupas T. O'Brien.

Arizonos Lietuvių katalikų misija buvo įkurta 1969 m. Kai mirė kun. R. Klumbis, 1991 m. arkivyskupas buvo prašytas tik laikinai perimti kapeliono pareigas. 15 metų, iki paskutinių dienų, tarnavo Phoenix apylinkės lietuviams. Arkivyskupas nepriėmė jokių aukų už einamas pareigas. Tad arkivyskupo gimtadienio ir vardadienio progomis jo vardu paaukodavome stambesnę sumą šv. Kazimiero lietuvių kolegijai Romoje. Susirinkdavome sekmdieniais po pietų vietinėje apylinkės bažnyčioje išklausti Mišias lietuviškai. Nors paskutiniu laiku mūsų skaičiai nebuvo gausūs, jis neatsisakė aukoti šv. Mišių. Tik liga tai pristabdė.

Visada būdavo gerai nusiteikęs, pasilikdavo kavutei, pabendraudavo ir mėgdavo pasakoti juokučius. Gardžiavosi lietuvišku maistu, ypačiai jam patikdavo lašininės bandelės, kugelis, sūris ir auselės. Kaip tik š.m. sausio mėn., 84-to gimta-

Arkivyskupas
Paulius C. Marcinkus

dienio proga, ap-lankė arkivyskupą jo namuose su šiomis gėrybėmis. Paskutinį kartą dalyvavo mūsų tarpe vasario 12 d., aukojė šv. Mišias Vasario 16 d. minėjimo proga. Džiaugėmės, kad arkivyskupas po ilgos ligos ir sudėtingos operacijos vėl galėjo aukoti Mišias mūsų bendruomenei. Po savaitės mūsų džiaugsmas pasikeitė liūdesiu.

Buvo pašarvotas St. Clement of

Rome bažnyčioje vasario 27 d., atviraime karste, arkivyskupo bažnytiniais rūbais. Prie karsto būdavo Kolumbo vyčių (Knights of Columbus) garbės sargyba. Lankymas visuomenei vyko nuo 9 val. iki 11 val. Po to vyko iškilmingos laidotuvių Mišios. Šv. Mišias koncelebravo vyskupas Thomas J. Olmsted (Phoenix vyskupas), drauge su vyskupu Thomas O'Brien ir vyskupu iš Tucson, Mišiose dalyvavo apie 60 kunigų iš Arizonos apylinkių ir iš toliau, tarp jų ir kun. J. Kuzinskas iš Čikagos, ilgametis ir artimas jo draugas. 35 vietos buvo rezervuotos Lietuvių misijos nariams, kurie dalyvavo atsisveikinime. Norėdamos atkreipti dėmesį į jo lietuvišką kilmę, misijos moterys pasipuošė tautiniais rūbais. Šv. Mišių eigoje vėlionį prisiminė vyskupas T. O'Brien, paminėdamas arkivyskupo veiklą Arizonoje ir jų artimą draugystę nuo Vatikano laikų. Vyskupas T. Olmsted perskaitė eilę užuojautų, tarp jų iš Vatikano, popiežiaus Benedikto XVI vardu, ir iš Vilniaus arkivyskupijos kardinolo A. J. Bačkio. Šv. Mišios užbaigtos gražiomis giesmėmis. Po Mišių buvo proga susitikti su vyskupu T. J. Olmsted ir trumpai pasikalbėti. Vyskupas labai žavėjosi gražiais tautiniais rūbais ir padėkojo už dalyvavimą.

Arkivyskupas Paulius C. Marcinkus palaidotas šv. Kazimiero lietuvių kapinėse Čikagoje kovo 2 dieną.

Amžiną atilsį, duok mirusiam, Viešpatie.

G. Matonienė

Arizonos Lietuvių katalikų misija

Stuburo ir skausmo ligos

JONAS V. PRUNSKIS, MD
TERRI DALLAS PRUNSKIS, MD
MAUNAK V. RANA, MD
Illinois Pain Institute
Nugaros, sprando, galvos, sąnarių, sužeidimų darbovietėje bei kitų vietų skausmo diagnozės ir gydymo specialistai.
Elgin: 847-289-8822
McHenry: 815-363-9595
Elk Grove: 847-718-1212
www.illinoispain.com

Vidaus ligos

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. Ste. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

Akių ligų specialistai

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos pagal susitarimą
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

Širdies ir kraujagyslių ligos

GAILĖ SABALIAUSKAS, M.D.
KARDIOLOGĖ – ŠIRDIES LIGOS
Midwest Heart Specialists
15900 W. 127th St. Ste 200
Lemont, IL 60439
630-719-4799.
Priklauso Good Samaritan, Central DuPage, Edward ir Elmhurst ligoninėms.

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

Dantų gydytojai

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutarkys dantis už prieinamą kainą.
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
55 E. Washington, Suite 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260.

Neseniai įvykusiame pietinių
Čikagos priemiesčių mokyklų
jaunųjų pučiamųjų instrumentų
atlikėjų konkurse

Čikagos liuanistinės mokyklos
mokinys
GEDIMINAS GRAŠYS,
grojės saksofonu
Mozart kūrinį,

buvo apdovanotas medaliu.

Gedimino mokytojas –
Mindaugas Matkus.

CLEVELAND, OH

PAVALGYKIM IR PAVALGYDINKIM

Gera vaikui grįžti iš mokyklos, kai šiltuose namuose jo laukia besišypsanti mamytė su bandute ir pieno puodeliu. Deja, yra daug vaikų, kuriems toks vaizdas – tik sunkiai įsivaizduojama svajonė. Vieni grįžta į tuščią, šaltą kambarį, kitus pasitinka girtas ar svaigalais apdūjęs tėvas ar motina. Kokie žmonės išaugs iš tokių apleistų vaikų?

Toks lietuviukas savotiškai lai-

mingas, jeigu jis gyvena netoli die-
nos centro, globojamo Amerikoje ve-
kiančios „Vaiko vartų į mokslą“
organizacijos. Šiuo metu Lietuvoje
yra devyni tokie centrai. Po pamokų
ten atvykusius vaikus šiltose, šva-
riose, jaukiose patalpose pasitinka
globėjos, kurios nuoširdžiai rūpinasi
jų fizine ir dvasine gerove. Pasi-
stiprinę maistingais pavakariais,
vaikai globėjų priežiūroje paruošia
pamokas ir įsijungia į įvairius už-

siėmimus/žaidimus. Bežaisdami jie
nejučiomis išeina Amerikos lietuvių
pedagogų bei psichologų sukurtas
auklėjamo pobūdžio programas, ku-
riomis puoselėjamas asocialių šeimų
atžalėlių mandagumas, bendravimas,
atsparumas rūkalų, alkoholio
bei svaigalų pagundoms ir visa-
pusiškas charakterio ugdymas. O
svarbiausia – kiekvienas vaikas
skatinamas susikurti šviesios as-
meniškos ateities viziją ir jos pa-
laipsniui konkrečiai siekti. Atostogų
metu šiems vaikams rengiamos išky-
los bei stovyklos.

Cleveland „Vaiko vartų į mokslą“ skyrius globoja Obelių (Rokiškio raj.) centrą. Lėšoms telkti skyriaus valdyba ruošia pietus sekmdienį, balandžio 2 d., 11 v.r. Dievo Motinos parapijos svetainėje. Kadangi nei šeiminių už darbą, nei parapija už patalpas neima jokio atlyginimo, už dešimtį dolerių ne tik skaniai ir socialiai pavalgysite jaukioje lietuviškoje aplinkoje, bet ir vargšą Lietuvos vaiką pavalgydinsite bei jam suteiksite šviesesnio rytojaus viltį.

Vida Bučmienė

Mecosopranas Dalia Kužmarskytė debiutuos „Pilėnuose“

Kaip ne kartą yra buvę, šių metų „Pilėnų“ premjerai Lietuvos operos vadovai be keletos pagrindinių solistų, kurie Čikagoje pasirodys jau nebe pirmą kartą, iš Lietuvos pakvietė ir vieną debutantę — Klaipėdos muzikinio teatro solistę Dalia Kužmarskytę. Dalia atliks tragiško likimo Pilėnų valdovo Margirio augintinės Mirtos rolę. Nedvejodamas debutantės vaidybiniais sugebėjimais bei balso pajėgumu, šiai rolei mecosopraną D. Kužmarskytę parinko meno vadovas maestro A. Vasaitis. Apibūdindamas solistę kaip galinčią sukurti įtikinanti Mirtos vaidmenį, maestro pažymėjo, kad D. Kužmarskytė yra Klaipėdos muzikinio teatro solistė, nuo 1993 metų pasigėrėtinai atlikusi Floros rolę „Traviatoje“, Carmen vaidmenį to paties pavadinimo operoje, pagrindines roles miuzikle „Smuikininkas ant stogo“, operoje „Trys skatikai“ ir daugelyje kitų.

Kalbėdama apie vaidybos scenoje svarbą, solistė pastebi, kad yra nepaprastai sunku dramatiškai per-

duoti nuoširdų jausmo išgyvenimą scenoje pilnai neišsijautus į vaidmenį. Daug kas priklauso ir nuo dainuojančio partnerio emocinio nusiteikimo. Solistės tikslas yra pilnai ir įtikinamai publikai perduoti nuoširdų emocinio jausmo vaidmens išgyvenimą. Tokią ją mes ir išvysime Mirtos vaidmenyje „Pilėnuose“.

Mums bus labai malonu stebėti ir klausyti solistę D. Kužmarskytę, įsimylinčią jaunus, dailios išvaizdos Pilėnų karius, kai tuo pačiu ji tampa suvedžiota, ir priešui išduoda savo žmones. Lietuvos opera su malonumu publikai pristato solistės D. Kužmarskytės Čikagoje debiutą. O operos žiūrovai nuoširdžiai ir šiltai sutiks naują primadoną, kaip per eilę metų yra įpratę šiltai ir širdingai priimti svečius solistus iš Lietuvos. Plačiau apie „Pilėnų“ operos premjerą, įvyksiančią, sekmadienį, balandžio 30 d., 3 val. p.p. Morton gimnazijos auditorijoje, Cicero, IL, skaitykite interneto tinklalapyje www.lithoperachicago.org ten yra ir bilietų užsisakymo forma.

J. Končius

Dramaturgo Kosto Ostrausko 80-metis

Kostas Ostrauskas (g. 1926.04.05) — ryškiausias avangardinės literatūros atstovas lietuvių literatūroje. Jo kūryba pajvairina lietuvių dramaturgiją Vakarų kultūros naujybėmis, peržengia tautinių aspektų bei dramos tradicijos ribą ir įtraukia lietuvių dramaturgiją į įvairialypį Vakarų dramos pasaulį. K. Ostrauskas yra ne tik dramaturgas, bet ir literatūros kritikas, redaktorius, eseistas. Nuo 1948 m. gyvendamas JAV, jis apgynė daktaro disertaciją lituanistikos srityje 1958 m. ir iki pensijos dirbo Pensilvanijos universiteto (Filadelfija) bibliotekos Muzikos skyriaus vedėju. Gausią K. Ostrausko kūrybą (daugiaveiksmes, vienaveiksmes dramas, mikrodramas, dramas—miniatiūras, eseistiką) Čikagoje išleido Algimanto Mackaus knygų leidimo fondas, Lietuvoje, atgavęs nepriklausomybę, ją leidžia įvairios leidyklos. Kai kurios dramos buvo išverstos į anglų kalbą ir išspausdintos žurnale „Lituanus“ Čikagoje. Dramaturgo kūryba yra įtraukta į mokymo programą Lietuvos mokykloje, ji nagrinėjama universitetuose, tyrinėjama mokslininkų darbuose Lietuvoje bei JAV.

Kostas Ostrauskas

K. Ostrausko dramos statė teatrų trupės Išeivijoje, jos buvo pastatytos Lietuvos teatruose bei televizijoje. Kosto Ostrausko dramaturgija palieka ženklų pėdsaką Lietuvos—JAV teatro istorijoje; postmodernaus meno nuostatomis ji veikia lietuvių dramos raidą bei tradiciją, ryškindama joje eksperimentinės dramos kryptį.

Undinė Uogintaitė

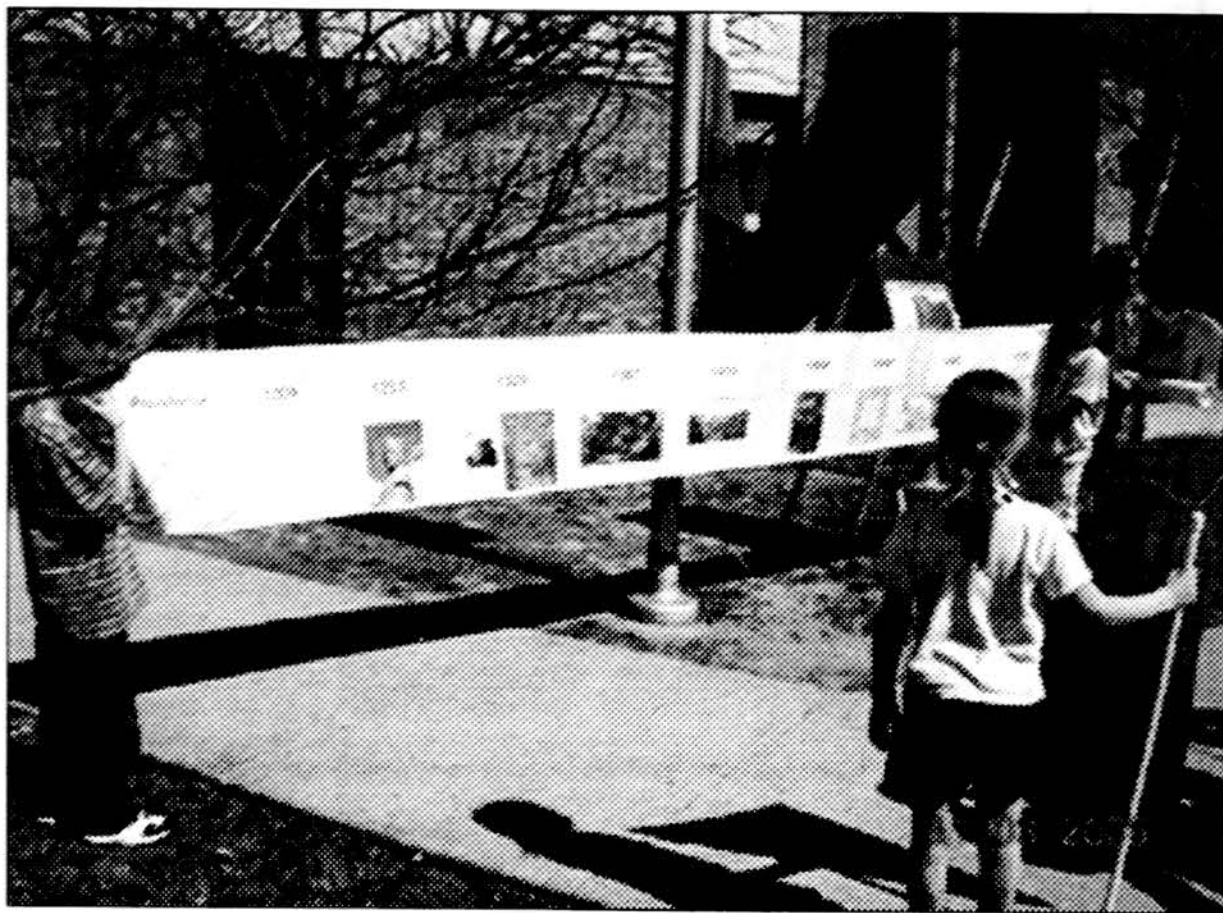
Balandžio 1 d. 3 val p.p. Balzeko lietuvių kultūros muziejuje įvyks vakaras, skirtas dramaturgo sukakčiai paminėti.

Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo minėjimas Vašingtone

Kovo 11 dieną Vašingtone Kristijono Donelaičio lietuviška mokyklėlė minėjo Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo šėšioliktąjį gimtadienį. Šventė prasidėjo knygelių skaitymu, kurį pravedė „Bajorų“ klasė. Šie mokinukai nuo mokslo metų pradžios vertė angliškas knygeles, pvz., „If You Give a Mouse a Cookie“, parašytos Lauros Joffe Numeroff. Išverstą knygutę „Gandriukų“ klasėje perskaitė „Bajorų“ klasės mokiniai Minija Davidonytė ir Almanas Palubinskas. „Bajorai“ labai pasistengė, kad įdomios, spalvingos, vaikučių jau amerikietiškos mokyklose skaitomos knygelės būtų gražiai ir taisyklingai perteiktos ir lietuvių kalba. Mažieji mokinukai tiesiog išsižioję klausėsi vyresniųjų mokinių, o tie, kurie dar nelabai supranta lietuviškai — galėjo pasigrožėti įdomiais ir spalvingais paveikslukais.

Po tokio malonaus knygelių skaitymo visa mokyklėlė patraukė laukan, kur šviečiant karštai pavaršarinei saulutei buvo kalbėta apie Lietuvos istoriją, sugiedotas Lietuvos tautinis himnas, ir su „Giraitės“ klasės pagalba iškelta trispalvė vėliava. Kunigas Vaidotas Labašauskas, pradėdamas žodžiais — „padėkime Dievui už tai, kad jis mums suteikė laisvę“ — sukalbėjo maldele už Lietuvą, jos ateitį ir visus pasaulio lietuvius. „Spindulėlių“ klasė pristatė savo pieštus piešinėlius apie Lietuvą. Pagaliau sudainavus dainą „Žemėj Lietuvos“, grupė patraukė vidun, kur visų laukė skanus tortas su šėšiolika žvakučių. Vieningai skambant „Ilgiausių metų, ilgiausių!“ buvo užpūstos žvakutės, ir visi svečiai pakviesti pasivaikinti.

Aistė Mackevičiūtė

Kovo 11-osios minėjimas Kristijono Donelaičio mokykloje.

„Bajorai“ skaito knygeles.

„Spindulėliai“ pasakoja Lietuvos istoriją savo piešiniais.

Architektui, Valdovų rūmų paramos komiteto JAV ir JAV lietuvių menės įruošimo VR komisijos nariui

A † A

EDUARDUI R. SKALIŠIUI

mirus, gilią užuojautą reiškiamo jo žmonai ELENAI, seseriai LIOLYDAI, jo giminėms bei artimiesiems.

*Lietuvos Valdovų rūmų
paramos komitetas JAV*

A † A

EDUARDUI R. SKALIŠIUI

mirus, reiškiamo gilią užuojautą žmonai ELENAI, seseriai LIOLYDAI ŠUKYS ir jos šeimai, visiems mirusiojo giminėms bei artimiesiems.

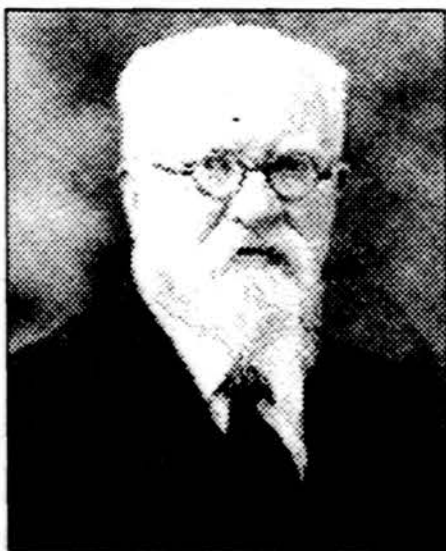
*Gedimino lituanistinė mokykla
ir mokinių tėveliai*

A † A

Ambasadorių ANICETĄ SIMUTĮ

amžinybėn išlydėjus, New York visų generacijų skautai ir skautės prisimena Jo brangią asmenybę ir giliausią užuojautą reiškia dukrai ALDONAI, sūnui JULIUI, jų šeimoms ir kitiems giminėms čia ir Lietuvoje.

*N.Y. Neringos / Tauro vietininkija,
Židinys „Vilija“ skautai ir skautės*

Dr. Jonas Šliūpas

Svarbios sukaktys

2006 metais sueina keletas sukakčių, reikšmingų Amerikos lietuvių ankstyvajai veiklai. Manau, tie faktai mums, ypač naujai atvykusiems yra nežinomi, bet neturėtų būti pamiršti. Turiu mintyje keletą sukaktuvinių datų apie mano tėvą, aušrininką dr. Joną Šliupą.

Sueina 145 metai nuo jo gimimo (gimė 1861 m. kovo 8 d. arba pagal senąjį kalendorių, vasario 23 d. Rakandžių kaime, Gruzdžių valsčiuje, Šiaulių apskrityje; (mirė 1944 lapkričio 6 d. Berlyne). Tą faktą reikėtų tinkamai paminėti. Taipgi įdomus faktas, kad jis gimė lygiai vieną mėnesį prieš prasidedant Amerikos pilietiniam karui.

120 metų sukaktuvės Susivienijimo lietuvių Amerikoje, kurios vienas iš sumanytojų ir pradininkų buvo dr. Jonas Šliūpas.

Lietuvoje, 1905 m. kilus revoliucijai, Amerikos lietuviai stipriai reagavo organizuodami paramą.

Prieš 100 metų (1906 m. vasario 22 d.) Philadelphia dr. Jono Šliūpo ir kun. Jono Žilinko pastangomis buvo sušauktas pirmutinis „Amerikos lietuvių seimas“, kurio metu suvažiavę lietuviai išrinko bendrą „Lietuvos Šelpimo komitetą“.

Prieš 90 metų, susitaręs su

keliais veikėjais, dr. Jonas Šliūpas vyksta į Washington ir senatoriui Farr įteikia petiją mažųjų tautų išlaisvinimui (dėl to Kongresas paskelbia atitinkamą įstatymą). Taip pat Šliūpas kviečia naują lietuvių suvažiavimą 1916 m. rugsėjo 28 d. Brooklyn, NY. Suvažiavimo metu įkuriamą „Lietuvos Atstatymo bendrovę“.

Prieš 70 metų Lietuvoje, 1936 m. kovo mėn. Kauno Valstybiniame teatre buvo suruoštas jo 75 metų iškilmingas minėjimas su įvairiais pagerbimais ir ordinais.

Paminėta, kad prieš 30 metų Amerikoje, Mountain View, California, 1976 m. kovo 6 d. mirė jo antroji žmona Grasilda Grauslytė — Šliūpienė, gimusi Palangoje 1899 m. Abiejų, dr. Jono Šliūpo ir Grasildos Šliūpienės pelenai palaidoti Lietuvių tautinėse kapinėse prie Čikagos, Justice, IL, kur yra Amerikos lietuvių pastatytas išpuodingas paminklas.

Vytautas Šliūpas

A † A

ELENA LAPINSKIENĖ BARAUSKAITĖ

Staiga mirė Sunland, CA 2006 m. kovo 14 d., sulaukusi 83 metų amžiaus.

Gimė Lietuvoje, Klaipėdoje. Ilgai išgyvenusi East Chicago, IN vėliau persikėlė į Sunland, CA.

Nuliūdę liko: duktė Rima Curry su vyru Steve, sūnus Juozas Lapinskas su žmona Connie, anūakai Joe ir Christina. Lietuvoje liūdi brolis Alfonsas Barauskas bei kiti giminės ir artimieji.

A.a. Elena buvo pašarvota pirmadienį, kovo 20 d. nuo 8 v. r. iki 9:30 v. r. Petkus Lemont laidojimo namuose, 12401 S. Archer Ave. (arti Derby Rd.), Lemont, IL, iš kur velionė buvo palydėta į Pal. Jurgio Matulaičio misiją, kurioje 10 val. r. buvo aukojamos šv. Mišios. Po šv. Mišių a.a. Elena buvo palaidota Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

*Per jaunas mus palikai
Užmigęs amžinai...*

A † A

ANDRIUS JUOZAS GRIGORIO

Mirė 2006 m. kovo 17 d., sulaukęs 17 metų amžiaus.

Gimė 1989 m. kovo 13 d. Gyveno Lockport, IL.

Giliam liūdesyje liko: mama Regina Grigaliūnaitė-Grigorio, sesuo Monika, brolis Mindaugas, motiutė Elena Grigaliūnienė, teta Linda Martinek su vyru Steve ir pusbrolis Vaclav, dėdė Antonio Grigorio su žmona Ramona ir pusbrolis Gino, teta Ana Maria Grigorio-Vila su vyru Javier ir pusseserė Augustina bei pusbrolis Guillermo Pietų Amerikoje.

A.a. Andrius buvo pašarvotas pirmadienį, kovo 20 d. nuo 2 v. p.p. iki 9 val. v. Petkus Lemont laidojimo namuose, 12401 S. Archer Ave. (arti Derby Rd.), Lemont, IL.

Laidotuvės įvyko antradienį, kovo 21 d. 9:30 val. r. Petkus Lemont laidojimo namuose, iš kur velionis buvo palydėtas į Pal. Jurgio Matulaičio misiją, kurioje 10 val. r. buvo aukojamos šv. Mišios. Po šv. Mišių a.a. Andrius buvo palaidotas Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Nuliūdę artimieji

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

PADĖKA

A † A

PETRAS ANKUS

Mūsų mylimas vyras, tėvelis mirė 2006 m. kovo 7 d.

Palaidotas Lietuvių Tautinėse kapinėse.

Nuoširdžiai dėkojame Beverly Shores Šv. Onos bažnyčios kunigui John B. Barasinski už maldas ir aukotas šv. Mišias.

Dėkojame kun. Arvydui Žygui už palydėjimą į amžino poilsio vietą ir apeigas kapinėse.

Dėkojame Vytui ir Ievai Kasniūnams, Jonui Kavaliūnui, Laimai ir Henrikui Novickams, Genutei ir Baliui Erslovams, visiems draugams, pažįstamiems ir Beverly Shores, IN lietuviams, atsilankiusiems atsisveikinti su velioniu bažnyčioje ir dalyvavimą laidojimuose.

Nuoširdžiai dėkojame už paguodos žodžius spaudoje, laiškuose ir už geles.

Reiškiamo padėką ir už aukas šv. Mišioms. Dėkojame karsto nešėjams.

Dėkojame laidojimo direktoriui Donald M. Petkui už rūpestingumą ir nuoširdų patarnavimą.

Nuliūdę žmona Laima, sūnus Algis

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

♦ **A. a. Vytas Malcanas** (g. 1937 m. Kaune) mirė kovo 17 d. Sarasota, FL, kur ir bus palaidotas.

♦ **Kovo 22 d., trečiadienį, 2 val.** p.p. lietuvių centre „Seklyčia“ tradicinio pabendravimo metu lankysis svečias iš Lietuvos Kauno arkivyskupijos augziliaras vysk. Jonas Ivanauskas. Vyskupą lydės kun. Arvydas Žygas. Kviečiame visus gausiai dalyvauti.

♦ **Tėvynės sąjungos Čikagos skyrius** š. m. kovo 26 d., sekmadienį, 12:30 val. p.p. Lietuvių dailės muziejuje PLC, Lemont, ruošia Kovo 11-osios paminėjimą. Pagrindinė kalbėtoja — Audrė Budrytė-Nakienė, kuri 1991 m. sausio 13 d. kartu su dr. Liucija Baškauskaite iš Kauno radijo stoties anglų kalba visam pasauliui skelbė apie Lietuvoje tuo metu vykstančius įvykius. Kviečiame visus narius ir visuomenę paminėjime dalyvauti.

♦ **Ateitininkų namų valdyba** kviečia visus atitrūkti nuo kasdienybės ir atvykti į Gavėnios rekolekcijas šeštadienį, kovo 25 d. Susikaupti praves kun. Arvydas Žygas. Registracija — 9 val. r. Bus klausomasi išpažinčių. Susikaupimas baigsis 4 val. p.p. šv. Mišiomis. Prašome iš anksto užsiregistruoti pas Ireną Polikaitienę tel. 630-257-2022 arba e-paštu: www.jpolikaitis@aol.com

♦ **Gen. T. Daukanto jūrų šaulių** kuopos visuotinis metinis susirinkimas įvyks š. m. kovo 26 d., sekmadienį, 12 val. Šaulių namuose, 2417 W. 43rd. Street, Chicago, IL. Visi nariai ir besidomintys kuopos veikla yra kviečiami dalyvauti. Po susirinkimo bus vaišės ir pabendravimas.

♦ **Kovo 26 d., sekmadienį, tuoj po 9 val. r. šv. Mišių Šv. Antano** parapijos patalpose vyks LB Cicero apylinkės metinis susirinkimas, kurio metu bus aptarta praėjusių metų valdybos veikla, izdo ataskaita, naujos valdybos rinkimai. Valdyba kviečia Cicero ir apylinkių lietuvius gausiai dalyvauti. Ta pačia proga bus renkamas LB solidarumo įnašas. Bus vaišės.

♦ **Šių metų du pirmuosius gegužės mėnesio savaitgalius** vyks rinkimai į JAV LB XVIII Tarybą. Asmenys, norintys kandidatuoti į tarybą, prašome skambinti JAV LB Vidurio Vakarų apygardos rinkimų komisijos pirmininkei Aušrelei Sakalaitei tel. 630-243-6302 arba susisiekti su savo apylinkės pirmininku/e. Anketų pristatymo data pratęsta iki kovo 29 dienos.

♦ **Balandžio 1 d., šeštadienį, 3 val. p.p.** Balzeko lietuvių kultūros muziejus, 6500 S. Pulaski Rd., Chi-

cago, IL, kviečia į renginį „Postmodernus teatras — pasaulio veidrodis“, skirtą išeivijos dramaturgo ir kritiko Kosto Ostrausko 80-mečio jubiliejui. Prof. Violeta Kelertienė pasakos apie dramaturgo gyvenimo kelią ir jo asmenybę, dr. Dalia Cidzikaitė apžvelgs dramaturgo kūrybą, teatro sambūris „Žaltvykslė“ vaidins vienaveiksmę dramą „Gyveno kartą senelis ir senele...“, paroda supažindins su K. Ostrausko gyvenimu ir kūrybine veikla.

♦ **Balandžio 9 d. — Verbų sekmadienį, 1:30 val. p.p.**, Palaimintojo J. Matulaičio misijos bažnyčioje skambės prancūzų kompozitoriaus Theodore Dubois sakralinė kantata „Septyni paskutiniai Kristaus žodžiai“. Bilietus prašome užsisakyti tel. 708-974-0591.

♦ **Balzeko lietuvių kultūros** muziejuje balandžio 22 d., šeštadienį, 4 val. p.p. rengiama dvasinės atgaivos popietė. Joje susitiks su „Lietuvių balso“ knygos konkurso pirmos premijos laureate dr. Aldona Vasiliauskiene, kuri atvyksta iš Lietuvos. Popietę organizuoja LB Kultūros taryba, ALTas ir Romos katalikų federacija.

♦ **Balandžio 23 d., sekmadienį**, Pasaulio lietuvių centro renginių komitetas po 11 val. r. šv. Mišių Palaimintojo J. Matulaičio misijos bažnyčioje visus kviečia į PLC didžiąją salę, į tradicinį renginį — Atvelykio vaišės. Vietas galite užsisakyti tel. 708-448-7436 (Aldona Palekienė).

♦ **Lietuvių operos valdybos** pirmininkas Vaclovas Momkus primena, kad asmenys, aukoję 250 dol. operos „Pilenai“ pastatymui, gauna 2 bilietus į operos spektaklį ir du pakvietimus į sukaktuvinį pokylį. Maloniai prašome apie dalyvavimą pokilyje pranešti valdybos pirmininkui tel. 773-925-6193.

♦ **Lietuvių fondo ribose Filomena Kantautienė-Masiokienė** įsteigė dar vieną stipendijų fondą. Šis 20,000 dol. fondas įsteigtas Broniaus Masioko vardu. Taip pat 5,000 dol. ji padidino Kotrynos Masiokaitės-Bartinkaitienės stipendijų fondą ir 700 dol. Raguvo Masiokų įnašą. Linkėdami geros sveikatos, dėkojame Filomenai Masiokienei, gyv. Kanadoje. LF adresas: 14911 127th Street, Lemont, IL 60439, tel. 630-257-1616.

♦ **Dėmesio Darien miestelio gyventojams.** Dėl techninių kliūčių Darien miestelio gyventojai negavo šeštadienio, kovo 18 d., „Draugo“ numerio. Visus negavusius prašome pranešti administracijai tel. 773-585-9500. Laikraštis jums bus išsiųstas.

Vyriausioji rinkimų komisija praneša, kad kandidatų iškelimo laikas pratešiamas iki kovo 29 d. Visi lietuviai, vyresni nei 18 metų, norintys kandidatuoti į **LB tarybą** turi užpildyti kandidato sutikimo ir siūlymo lapą ir, surinkę 10 siūlytojų, pristatyti savo apygardos rinkimų komisijai iki kovo 29 d. Anketą galima gauti savo apygardos rinkiminėje komisijoje, internetiniame puslapyje

www.Lietuviu-Bendruomene.org

arba rašyti vyr. rinkimų komisijai elektroninį laišką adresu:

tarybosrinkimai@yahoo.com

Taip pat pranešame, kad JAV LB XVIII Tarybos rinkimai vyks visą gegužės mėnesį. Kvieskime visus lietuvius dalyvauti rinkimuose — tai visų mūsų teisė ir pareiga. Jūsų balsai duos balsą mums!

Balzeko lietuvių kultūros muziejus

6500 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629

Tel. 773-582-6500

Maloniai kviečia į

RAMUNĖS RAZEVIČIENĖS

grafikos ir mišrios technikos darbų parodą

Parodos atidarymas
šeštadienį,
kovo 25 d., 7 val. v.

Atidaryme dalyvaus
autorė.

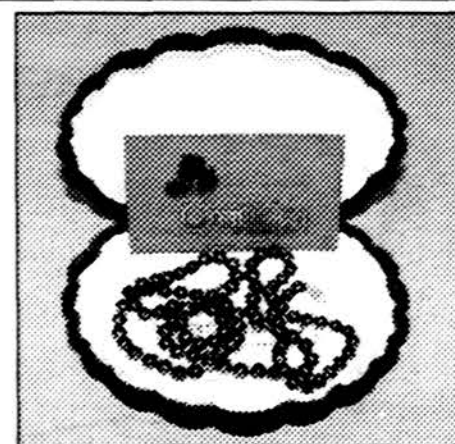
Paroda veiks
iki balandžio 15 d.

Muziejus atidarytas
kasdien
nuo 10 val. r. iki 4 val. p.p.

Tel. pasiteiravimui:
773-582-6500.

Aukciono metu bus galima įsigyti papuošalus!

Pasaulio lietuvių centre,
14911 127 th Street,
Lemont, IL 60439

Balandžio 2 d. po 11 val. r. šv. Mišių Pasaulio lietuvių centre vyks a. a. Onos White juvelyrinių papuošalų varžytinė. Ši moteris, 2005 m. iškeliavusi Amžinybėn, visą savo turtą paliko Lietuvoje atstatomiems Valdovų rūmams. Atvykite ir pasinaudokite proga įsigyti įvairių juvelyrinių dirbinių (perlų vėrinį, auksinių, sidabrinį ir gintarinių žiedų, apyrankių, segių) itin palankiomis kainomis.

Renginį organizuoja Valdovų rūmų paramos komitetas JAV.

Dėmesio!

Lietuvių fondo paramos prašymų anketos, kaip ir kasmet, bus priimamos iki balandžio 15 d.

Anketas galite rasti apsilankę LF internetinėje svetainėje www.lithfund.org

Lietuvių fondo adresas: 14911 127th Street, Lemont, IL 60439, tel. 630-257-1616.

Verbų kūrimo pamokos

Dailininkės Ramunė Razevičienė,
Virginija Morrison ir
Rasa Ibianskienė
Balzeko lietuvių kultūros
muziejuje

kovo 19 d., sekmadienį, 2 val. p.p.
mokys daryti verbas

Atsineškite žirkles, džiovintų augalų ir gėlių, kurių galite įsigyti parduotuvėje „Hobby Lobby“.

Pamokos dalyviai gaus lazdelę, kuri yra verbos pagrindas ir keletą džiovintų augalų.

Pamokos kaina suaugusiems 15 dol., vaikams — 8 dol. Dviejų ar daugiau asmenų šeimoms bus daromos nuolaidos.

Detalesnė informacija ir registracija
tel. 773-582-6500.

